

به مبهئی و دهسخه تی کوته، به نهقل له لوغتنامه ی دیهخودا، پهره ی ۲۵۶ و ۲۶۲ و روژنامه ی سهحر ژماره ی ۲۵۷ ستیزده ی گولانی ۱۳۴۰ ی ههتاوی به قهله می مووهریخ و موحهقیقی ناودار (محیط طباطبایی) که خانه دانی صهفه ی هه موی به کورد و سوننی مه زهه ب داناون و مه شاهیری کورد بابا مهردوخ روحنی شیواج ۱ پهره ی ۳۰ و ۳۱ چاپی ۱۳۶۴ سروش تاران. و مهراوی پهره ی ۴۹ و التصوف و التشیع پهره ی ۳۷۴ و حمدالله مستوفی ده نوسی: ئه رده ویل له ئیقیمی چواره مه و زور به ی خه لکه که ی شافعین و مریدی شیخ صه فیه دین و فیروزشای کورد له سنجاری کوردستانه وه که له ۱۲۰ کیلومتری موسلدا به هاتوته ئه رده ویل، نه زهه تولقولوب پهره ی ۹۲ و صفوة الصفا ابن بزاز نوسخه ی خه تی کتیبخانه ی مه لیک له تاران ژماره ی ۳۸۹۴، دین و مه زهه ب له عه سری صه فیه ی پهره ی ۴۱.

۶ - خواناسی ناودار شیخ عه ماری یاسر و مریدی شیخ ئه بو نه جیب سوهره وه ردی (که له ۵۶۳ وه فاتی کردوه) و پیری ده ستگیری شیخ نه جمه دین کوبری (که له ۶۱۸ وه فاتی کردوه) و شیخی سه ر بهر مال و پر عیلم، و له زاناکه وره کان و به ته قوا بووه و له کوردانی بدلیسه که له سالی ۵۸۲ ی مانگی و ۱۱۸۶ یز - وه فاتی کردوه و به کی له مه نسوبانی ئه م پیره ده ستگیره، عارف و زانای پر عیلم حسامه دین عه لی بدلیسی خپوی ته فسیری (جامع التنزیل و التأویل) بووه که له ۹۰۰ ی مانگی وه فاتی کردوه - (نفحات الانس) پهره ی ۴۱۷ و ۳۱۳ چاپی ۱۳۳۷ تاران و مه شاهیری کورد بابا مهردوخ روحنی شیواج ۱ پهره ی ۵۲ چاپی ۱۳۶۴ سروش تاران.

۷ - شیخ یوسف گورانی بن عه بدوللا بن عومه بن عه لی بن خزر ناودار به عه جه می که شیخی شه عرانی له ته به فاتی خویدا له بابته شیخ یوسف گورانی به وه ده لی «هُوَ أَوَّلُ مَنْ أَحْبَبَ طَرِيقَةَ الشَّيْخِ جُنَيْدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمِصْرَ بَعْدَ أَنْ دَرَسَهَا وَكَانَ ذَا طَرِيقَةٍ عَجَبِيَّةٍ فِي الْإِنْقِطَاعِ وَالتَّسْلِيكِ وَ لَهُ تَلَامِيذٌ كَثِيرَةٌ وَ عِدَّةٌ زَوَايَا ...» و له ولاتی میسر نیشته جی

بووه و چه ندين ته كيه و زاويهی بوَمریدانی ئاماده کردوه و دهسی کردوه به فیّر کردن و بارهیتان و رینومایی زانینخوازان و خه لک و کتیبیککی له بابته مهرجی توبه و خه رقه پوشی به ناوی (ریحانة القلوب فی التّوَصُّلِ الی المحبوب) داناوه و له ٧٦٨ی مانگی وه فاتی کردوه و له (قرافة الصغری) نیژراوه. (طبقات کبری ج ٢ مصر) پهره ی ٦٦ و (کشف الظنون) ج ١ پهره ی ٩٣٩ و مه شاهیری کورد بابا مهردوخ رو حانی شیواج ١ پهره ی ١٠٧ و ١٠٨ چاپی ١٣٦٤ سروش تاران.

بهشی ۷

□ ساییین یا حه‌رائیان: «هارائیان» هۆزه کوردی بون له لای سه‌روی نیو دوروان (بین‌النهرین) لای بهشی روژاوای (هه‌ریمی کوردنشین): کوردستان، ده‌ژیان، ساییین له نه‌قل کردنی عیلم و زانین زو‌ریان یارمه‌تی به ئیسلام دا، ساییین به ئه‌ستیره په‌رست ناسراون و زانایانی گه‌وره‌یان له نیو دا هه‌لکه‌وتوه، که به زانایانی تاریخی عیلم له ده‌وره‌ی ئیسلام دا، دینه ئه‌ژمار، ناودارترینیان (سابت بن قوره و ئه‌بوعه‌بدوللا محمه‌د به‌تانی) یه. که (کپرنیک و کپلر) ئه‌م دوزانا گه‌وره، زو‌رجار له و دوفره‌زانایانی ساییین یان نه‌قل کرده و قسه‌ی ئه‌و دوانه‌یان به سه‌نه‌د و به لگه‌زانپوه و ئه‌مه‌یش بو‌فره‌زانایی ئه‌وانه به‌سه (دیویه‌لیندبرگ)، سه‌ره‌تای زانین و عیلم له روژاوای، ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌یدونی به دره‌یی کورد، ۱۳۷۷، عیلمی و فه‌ره‌ه‌نگی، وه‌روژنامه‌ی هاوشاری په‌ره‌ی ۶ چوارشه‌مه ۱۷ ی گولانی ۱۳۸۲ و ۷ مه ۲۰۰۳ - ز - و ۲۷۰۳ ی کوردی ژماره‌ی ۳۰۴۲.

سابت بن قوره‌خه‌لکی هاران بووه و چه‌ندین ئاسه‌واری له زانستی ئه‌ستیره‌ناسی، تیب و فه‌لسه‌فه‌داناو و زیاتر له بابته‌حه‌ره‌که‌تی نوخته‌ی ئه‌وجی گوئی روژ، ئه‌ندازه‌گیری ته‌قویمی ئیعتیداله‌ین، ساعه‌ت و دهم ژمیره‌کانی گوئی روژ، بیرو را ده‌ربرین له بابته‌عه‌ده‌دو ئه‌ژماره‌وه، ده‌کولیه‌وه و سی زمانی ده‌زانی و ئاسه‌واری ئه‌رشمیدوسی ده‌کرده‌عه‌ره‌بی و له به‌غا بووه ئه‌ستیره‌ناسی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی. سابت به‌یه‌که‌مین ریازی زانی گه‌وره‌ی خولی ئیسلامی ناسراوه. (ئه‌بولقاسم) قوربانی، ژیناوه‌ری عیلمی ریازی زانان ۱۳۷۵ نه‌شری زانکو‌ی تاران. - یه‌کی دیکه له زانایانی ساییین ئه‌بو عه‌بدوللا محمه‌د به‌تانی یه، که ئه‌میش خه‌لکی هاران و زیجی ساییی نوی که ئه‌وجی نجومی ره‌سه‌دی له ئیسلامانیشان ده‌دا، ئه‌و زانایه‌راسته و پاسته‌یه‌کی له سه‌رکتیبه‌کانی بتلمیوس نوی، بو‌راست کردنه‌وه‌ی راستی و دروستی یه‌کان، که زو‌رگرینگه (ئه‌حمه‌د بی‌ره‌شک، ژیناوه‌ری عیلمی زانایان ۱۳۷۲ عیلمی فه‌ره‌ه‌نگی) - هه‌وا ره‌وشتی ریازی

تازه‌ی هیتانیو موحاسه‌بات که له دواروژدا (کپرنیک و کیلر) که لکیان لیوه‌رگرت (کالین ران، تاریخی عیلم کمبریج، ته‌رجه‌مه‌ی حه‌سه‌ن ئە فشار ۱۳۶۶ مه‌رکه‌ز). خویندنه‌وه‌ی ئەو زانایه، له‌بابه‌ت کوسوف (روژگیران) و خوسوف (مانگ‌گیران) ه‌وه، تا‌سه‌ده‌ی هه‌ژده، له‌ئور و پادا که لکی لیوه‌ر گیر دراوه و جیتی دلنایی بووه، به‌تانی به‌یه‌که‌مین ئەستیره‌ناسی گه‌وره‌ی خولی ئیسلامی ناسراوه، ئەو کاره‌ زانستیه‌ گرینگانه‌ی (ساب‌بن قوره و به‌تانی) که له‌ موحاسبه‌ی ئەوانا تیکۆشیون، ته‌قالادان بووه، بو‌دیاری کردنی ئەندازه‌ی مه‌داری سه‌یاره‌کانی جیا‌جیای گوپی ئاسمان، به‌تایه‌ت له‌ سه‌ر مه‌داری گوپی مانگ «هه‌یف» فره‌کۆشاون. کیلر به‌دوای ئەمه‌دا چو و هه‌روا به‌ سه‌رنجدان به‌ مریخ، ئەو کاره‌ی گه‌یانده‌ نه‌تیژه. ئەبوریحان له‌ ئاسارو لباقیه‌دا، وانیشانمان ده‌دا که سایین له‌ ره‌گزی یه‌ن که له‌ سه‌ردینی میترائیسم یا ئایینی میهر، بوون، که ئایینی میهر هی ئیرانیه‌ کۆنه‌کانه، به‌ ماد و ئەوانی دیکه‌وه، که له‌ سه‌رتاسه‌ری ئیمپه‌راتوری رۆم بلا‌وبووه و ئیمپه‌راتورانی فره‌بوونه‌ میترایی. جادوای ئەوه‌ی دینی مه‌سیح له‌ سه‌ده‌ی چواری زاینی به‌ هوئی ئیمپه‌راتور (کوستانتین) و مردنی (ژولین) ئاخیرین ئیمپه‌راتور، بووه‌ باو، میهری مه‌زه‌به‌ی رۆم، میترائیسم که‌م که‌م چرای کۆژاوه. ئەبوریحان ئەمه‌ ده‌سه‌لمینی: «زه‌رده‌شتیان هه‌ندی له‌وانه‌ له‌ ئایینی خویندا ناو ده‌به‌ن که له‌ ئایینی میهر و پیشینانی هه‌رانیان (هارانیان) وه‌رگیر دراوه. (ئه‌حمه‌د بیره‌شکی ۱۳۷۲) - ئەبوریحان له‌ ئایینی میهر به‌ ناوی باوه‌ری ئیرانی کۆنی به‌رله‌ زه‌رده‌شت له‌ ژیرناوی مه‌جوسانی پیشینان، ناوده‌با و ده‌لی به‌رله‌ زه‌رده‌شت موغه‌ماد هه‌بوون و ئەمرو ناتوانی به‌کی له‌وانه‌ په‌یدا که‌ی، که باوه‌ری به‌ فره‌موده‌ی زه‌رده‌شت نه‌بی - ئەبوریحان بیرونی ئاسارو لباقیه، ته‌رجه‌مه‌ی داناسرشت ۱۳۷۷ دیه‌خودا. - له‌ ئایینی میهدا) فره‌سه‌رنج دراوه‌ته، ئەستیره‌ناسی وله‌ کیمیاگه‌ری و هه‌روا ورد بوونه‌وه له‌ دوانزه‌ بورجی ئاسمانی، حه‌وت سه‌یاره و چوار عونسور له‌ زور به‌ی ئاسه‌واری باقی ماوه‌کانی میه‌راییه‌کان دا، ده‌که‌ ویته

به چاو، له بابته بیرو باوه‌ری سایبئین دا ئه‌بور یحان ده‌لی: «نه‌بیره‌ین و ئه‌ستیره کان و گشت گۆی روژ، مانگ، سه‌یاره، و ئه‌و چوار عونسوره‌یان ته‌قدیس ده‌کرد: (به پاک ده‌زانی) وه‌چه‌و نه‌وه‌و نه‌وه‌زاکانی سایبئین له‌حه‌ران نیشته‌جین (ئه‌بور یحان سه‌رچاوه‌ی به‌رو) ئه‌بور یحان هه‌روا ده‌لی: «بو‌ئه‌و ان پیغه‌مبه‌رانی فره‌ه‌یه‌که‌ زور به‌یان له‌فه‌لاسیفه‌ی یونان، وه‌ک فیساغورس باپیره‌ی ئه‌فلاتون و هیرمس (ئه‌بور یحان سه‌رچاوه‌ی به‌رو) مه‌سعودی له‌موروج زه‌هه‌ب‌دا له‌بابته‌ سایبئین - وه‌» ده‌لی «ئه‌فلاتون و فیساغورس له‌پیشقه‌ده‌مانی تاومی خویان، ده‌هیننه ژمار و ریزی فره‌یان بو‌گۆیی روژ و باقی گۆیه، هه‌ل‌خولاوه‌کان داناوه. (مه‌سعودی موروج زه‌هه‌ب ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌بولقاسم پایه‌نده / ۱۳۷۴ عیلمی و فره‌ه‌نگی. مه‌سعودی هه‌روا ده‌لی: له‌سه‌ر درگانه‌ی ئه‌نجومه‌نی سایبئین له‌حه‌ران به‌چاوی خو‌م دیتم که‌ قسه‌یه‌ک له‌ئه‌فلاتون، به‌زمانی سوره‌یانی نووسرا بو، که‌وایان ته‌رجه‌مه‌کرد: هه‌رکه‌س خوی ناسی، گه‌یشه‌خوا. - (مه‌سعودی سه‌رچاوه‌ی به‌رو). ئه‌م رسته‌به‌کوردی به‌مجوره‌یه «خوت خوت بناسه».

ئه‌وه‌ قسه‌ی سوقراته، که‌ ده‌یداته پال کاهینی مه‌عه‌دی دلف که‌ مه‌عه‌دی ئاپولون یا روژ بووه‌ و ئه‌فلاتون ئه‌م رسته‌ی له‌کتیبه‌ی ئه‌لکسیاد، هیناوه. سایبان هه‌روه‌کو میترا ئیان پیوه‌ندی نیریکیان له‌گه‌ل (حه‌وت ئاسنه‌واله‌ و هه‌وت ئه‌ستیره، سازداوه، به‌وته‌ی مه‌سعودی له‌موروج زه‌هه‌ب‌دا، ئه‌وانه‌ لایان و ابووه‌ له‌نیوان هه‌وت ئه‌ستیره‌کاندا له‌لایه‌ک و هه‌وت ئاسنه‌واله‌کان له‌لایه‌دیکه‌وه، پیوه‌ندی هه‌یه‌و به‌مجوره‌به‌تایبه‌ت پیوه‌ندی ئه‌وانه‌یان نیشان ده‌دا (زیر بو‌روژ) و (زیو بو‌مانگ: هه‌یف) و (قه‌لایی بو‌موشته‌ری) و (مس بو‌زوه‌ره) و (ئاسن بو‌مریخ): (کوری نه‌دیم). و (سورب بو‌زوحه‌ل) و (جیوه‌ بو‌عوتارید) - (مه‌سعودی سه‌رچاوه‌ی به‌رو). به‌قسه‌ی کوری نه‌دیم سایبئین به‌سه‌نه‌وی یه‌ت باوه‌ریان بووه‌ و دنیا‌یان تیکلاوی له‌نیرومی زانیوه‌و ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌و ره‌وشته‌یه‌که‌ کیمیاگه‌ران، به‌کاریان ده‌برده‌ و گوگردیان به‌نیرو جیوه‌یان به‌می

دهزانی و لایان وابو، باقی مه واده کان له تیلکلاو کردنی جیوه و گوگرد، به دهس دی، له بابته میعماری دا ساییشان بو سازدانی مه عایدی جهوت سه یاره که، نوکته بی سه یری یان له بهر چاوگر تووه، مه سعودی له بابته شکلی هه ندهسی ئه وانه وه ده لی: «مه عبه دی زوحهل شەش گوشه، هی موشته ری سی گوشه، هی مریخ چوارگوشی دریزه، هی روژ چوارگوشه، هی عوتاریدسی گوشه، هی زوهره سی گوشه له نیو چوارگوشی دریزه و هی مانگ ههشت گوشه (مه سعودی سه رچاوی به رو) به لام له (نحبة الدهر) ی دیمه شقی ته رجه مه ی سه یید هه مید ته بیان ۱۳۵۷ - له فهره ننگستانی (ئه ده ب) دا، و تراوه: (زوحهل ۶ گوشه - موشته ری موسه له سی، هیره می یه - مریخ = موکه عبه بی دریزه، روژ = موکه عبه بی - زوهره = هیره م له نیو موکه عبه بی دریزه - عوتارید = ۶ گوش له نیو موکه عبه ب - مانگ = ۵ گوشه). - ئه م جوړه نیشان دانانه، ته قالای کپلر ده هینته بیر، که له به کار بردنی چهند روه کانی مونتته زه می ئه فلاتونی له بیرو را ده برین که له بابته دنیا ناسیه که ی ئه و داهاتون و نیشان دراون، جاله هه رجیی و ینه ی شکل و بیچمی مونتته زه می هه ندهسی ده دوژراوه، ده یان دا پال ساییشان، هه روه ک ئه هرامی میسر که هیره می بوون یا مه عبه دی به عله به ک که موکه عبه بی شکله، خاله هاو به شه کانی نیوان ساییشان و باوانه کانی عیلمی تازه، ده توانری به مجوره کو بکرینه وه: ورد بونه وه و ئوگر بوون به نجوم. - ورد بونه وه و ئوگر بون به ریازی - هه بونی پیشقه ده مانی هاو به ش وه کو: فیساغورس و ئه فلاتون - ریزدانان و ئوگر بونی عیرفانی بو روژ - ورد بونه وه له بیچمی هه ندهسی مونتته زه م - سه رنجدان به کیمیا گه ری - ورد بونه وه له ئه ستیره ناسی - سه رنجدانی راسته و خو یاناراسته و خو به ئایینی میهر، به له بهر چاوگر تنی ئه م خاله هاو به شان و ریزدانان و ئوگر بونی که (کپلر و کپرنیک) سه باره ت به زانایانی سایینی نیشایان داوه، له وه ده چی کپلر له جوړی میعماری سایینی یان، ئاگادار بووه و میعماری ئه و مه عبه ده دانه بو کپلر بونه ته سه رمه شق، بو به کارگیری چهن روه مونتته زه مه کان، له بیرو را ده برین له دنیاناسی خویدا

- دیاره ته قالای زانایانی سابیئی له دیاری کردنی ئەندازهی مەدارى گوگەورە کان، بە تاییەت گووی مانگک بە حەتمی^(۱) سەر مەشقی دیکە بوو و تاکپلیر بتوانی بە پەیره وی لەوان قانۆنە کە ی بە دەس بیئی. روژنامە ی هاو شاری پەره ی ۶ دوکتور کامران ئەحمەدی - چاپی پینچ شەمە ۱۸ ی گولانی ۱۳۸۲ و ۸ مه ۲۰۰۳ و ۲۷۰۳ کوردی.

مادە کان لە سەدە کانی ۴ و ۵ ی زاینی دا فیرگە یلی گەورە و جیی دلنایی یان لە روخا (ئیدیس) و نەسیبە یین و هەندی له شارە کانی دیکە ی کور دەواری ئەو سەردە مەدا، سازدا (سەفا، ۱۲ - ۱۳، ۱۸ - ۲۱) دیارە زاینگە و نەخوشخانە ی گوندی شاپور، بە رله ئیسلام و دوای سەر هەلدانی ئیسلامیش، فیرگە ی زاینه کانی روژباو، بوو (دینه وەری ۴۶ - ۴۷، ئەبو فیدا، ۵۰/۱ سەفا، ۲۲، ئیقبال ۱۳۳، دانلپ، 219. ئەلگود تاریخی پزشکی A6-77 Amedical؛ قیفتی ۱۳۳) - (بروانه ه د ئالی بەختیشوع، ئیرانیکا 17/207)، ئالی نەو بەختی کورد، کاریان ئەو بوو، ئاسە واری پەهلەوی: (کوردی مادیان، پارتیان) دە کردە عەرەبی. بەنوموسابن شاکر لە بنە ماله ی مادە کور دەو ناودار وله زانا گەورە کان بوون، کە مۆتەر جیمانی گەورە ی وە ک حونەینی بن ئیسحاق و سابتی بن قورە (له سابیننی کورد)، بو ئەوان کاریان دە کرد و بەنوموسا خویشی چاوه دیری بە سەرەو، دە کردن (کوری نەدیم ۲۶۶ - ۲۶۷، ۲۷۱ - ۲۷۲، قیفتی ۲۰۸، ۲۸۶ - ۲۸۷) سەرەتایی کە ئەحمەد بن موسابن شاکر لە سەر دەقی عەرەبی مەخرووات ئاپولونیوس، نووسیویەتی شیوه ی بەرزی ئەوانه له تەرجه مە ی ئاسە واری یونانی و هەلە گیری ئەو، بە جوانی نیشان دەدا (بە نوموسا ۶۲۹ - ۶۲۱) - یه کی دیکه له و زانایانه ی کە ئاسە واری زاینه کانی ریازی، ئەستیره ناسی و تیب (پژیشکی) یان له پەهلەوی و سانسکریتی و سورە یانی یان، کردۆتە عەرەبی یا رافە یان کردۆه، نەیریزی،

1. Frantz Cumont /1942/ Le coq blanc des mazdeen et Les phythagoriciens, C.R.A.I.

سههل (ره بهن: رَبن)، محمه دبن ئیبراهیم فهزاری (یا ئیبراهیم بن حهیب فهزاری و ...) به، (کوری نه دیم ۲۴۴، ۲۶۸، ۲۷۳، ۲۷۹؛ بیرونی ئاسار ... ۱۴۲. ئەلقانون ...؛ ۷۷۹/۲ زوتیر، ریازی زانان ... Diemathematiker - کاروتیکوشانه سهرکه و تووه کانی موهه ندیسی (ئەندازیاری و دەریاگه‌ران و حسیب کردنی مالیات و ره سه‌د و زیجه کان که له و سه‌رده مانه‌دا ئەنجام دراوه، نیشانه‌ی ئەوه یه که کورده ماده کان زانا به و زانیانه بوون و ئەوزانیانه له و روژگاره‌دا بره‌ویان بووه، - ریازی زانانی کوردی ماد، له سه‌ده‌ی ۴ی بهر، له‌زاین، توانیویانه جه‌بر، حیساب، هه‌ندسه، موسه‌له‌سات و ناسیاوی به ژماره، ته‌ریعی دایره، ته‌سلیسی زاویه، ته‌سبیع و ته‌تسیعی دایره (ره‌سمی ۷ زیلعی و ۹ زیلعی مونه‌زهم، که له‌م روژگاره‌دا، موسولمانان پیی ناسیاون، له‌وانه‌وه، سه‌ر چاوه‌ی گرتوووه - واژه‌گه‌لی وه‌ک زیج هیلج، کویخا، گیان به‌ختان، جوزه‌یر و هه‌نده‌سه (له هه‌ندازک - ی، په‌هله‌وی - ئەندازه، گیراون، پروانه مه‌که‌نزی AZ) له ریشه‌دا په‌هله‌وین - ده‌توانین له دوزیج به نیوی زیجی شا (یا زیگ شه‌تر و ئەیار) نیوبه‌ین که هی خولی (ئهنه‌و شیره‌وان و یه‌زدی گوردی، کوردی سیوه‌م) ن - ره‌سه‌دی thepersian (عه‌لی بن سلیمان، ک ۹۵، بیرونی، ئەلقانون ۱۴۷۳/۳ - ۱۴۷۴ و حه‌مزه. ۱۹۷ - ۲۰۱، (کوری نه‌دیم ۲۴۰ - ۲۴۱).

سودسی فه‌خری و که‌ره‌سته‌ی ره‌سه‌دی کوری سینا. (که موته‌رجیمی قانون، زانای ناودار (عبدالرحمن شه‌ره‌فکندی: هه‌ژار - کوری سینا به‌کورد، ده‌زان) به سه‌رنج‌دان به‌وه که سال ۲۴۲۲ / ۳۶۵ روژه، سه‌ری سالی نه‌و روژ له جیی راستی خویدا (ده‌سی پیکی به‌هار) سابت نامینیته‌وه. چون سالیان به ۱۲ مانگ و هه‌رمانگیکیان به ۳۰ روژ داده‌ناو ۵ روژ به‌نیوی په‌نجه‌ی تار، ده‌ماوه، بو‌جوهرانی ئەوه‌که‌م و کوری یه‌ی ۳۶۵ روژی سال، هاتن هه‌ر ۱۲۰ سالیان، یه‌ک مانگیان، به‌که‌بیسه (یه‌ک سال یان به ۱۳ مانگ داده‌نا، مقریزی ۱/۲۷۴؛ مه‌سه‌ودی، ته‌نبیه ۲۱۵، بیرونی ئاسار ۱۰ - ۱۱، ۴۲

۵۲، یانی هه‌رسالیکیان به ۳۶۵/۲۵ روژ (له که بیسه‌ی ۱۱۶ ساله به ئینرافه‌ی $\frac{1}{116}$ روژ) داده‌نا. ده‌س پینکی هه‌رسالیکیش به تاج له سه‌ردانانی هه‌رشایی به نه‌ورۆزی ته‌و ساله‌داده‌نرا، به‌لام چون له به‌رچاو گرتن یا ژماردنی که بیسه به‌رله ئیسلام ته‌رک کرابوو، جیی نه‌و روژ، ده‌گۆردرا، هه‌روه‌ک نه‌و روژی ئۆلی سالی تاج له‌سه‌ردانانی یه‌زردی گۆردی، کوردی سیوه‌م که ئاخیرین کاو: (گاه) ژماری خه‌لکی بووه به‌رامبه‌ر، له‌گه‌ل ۱۶ ی، ژوئینی ۶۳۱-ز- ۱۱ مانگی (یانی ۹۱ روژ دوا‌ی ده‌س پینکی به‌هار) بوو، که دوا‌ی هاتنی ئیسلامیش کاو ژماری زه‌رده‌شتی و ئه‌ستیره‌ ناسه‌کان، هه‌روا‌یی له به‌رچاوگرتنی که بیسه به‌کار ده‌بیرا وله‌حسب و کتیبی مالیاتیشدا به‌ره‌دار بوو، تاله‌ روژگاری مه‌لیکشای سه‌لجوقی روژ ئه‌ژمیری جه‌لالی به‌راسته‌ترین روژ ئه‌ژمیری دنیا، دانراو به‌کاربرا (ته‌به‌ری ۳۹/۱۰، بیرونی سه‌رچاوه‌ی به‌رو، ۱۰، ۳۱-۳۳، ۶۸، ئه‌م روژ ئه‌ژمیره‌ که ئیمام ئه‌وره‌حمانی خازینی کورد له‌گه‌ل حه‌کیم عومه‌رخه‌یام کاریان له سه‌ر کرده، له ۱۳۰۴ ی هه‌تاوی به‌که‌می گۆران له‌نیو‌خه‌لکی داسراو له سه‌ر بنه‌ره‌تی ئیعتیدالی به‌هاری ریک و پیک کراوه و ئیتر روژی تازه‌بونه‌وه‌ی نه‌و روژی پیروژ ناگۆردی. - نه‌و به‌خت (دح ۱۶۰ مانگی) فه‌زاری فیروزان باوکی یه‌حیا بن ئه‌بی مه‌نسور (خه‌تیب ۳۱۸/۴، کوری خه‌له‌کان ۷۹/۶) یه‌که‌مین ئه‌ستیره‌ناسانی ده‌وره‌ی ئیسلامین، نه‌و به‌خت یه‌که‌مین ئه‌ستیره‌ناسی ناو‌داری بوختی یه‌- (دیاره‌ بوختی کورده‌و به‌درخیانیان کوردی بوختین). (هم) که‌کات و ساتی باشی بو‌سازدانی شاری به‌غا (۱۴۵ ی مانگی و ۷۶۲ ی زاینی) له‌به‌رچاوگرت (ابن فقیه ۲۹۰، ۳۳۸، بیرونی سه‌رچاوه‌ی به‌رو ۲۷۰- ۲۷۱، خه‌تیب ۶۷/۱، یه‌عقوبی ۲۳۸، ۲۴۱) ته‌بو سه‌هل کوری نه‌و به‌خت و دو نه‌وه‌ی ئه‌و: حه‌سه‌ن و عه‌بدو‌للا بن سه‌هل (بزازا‌کانی ئه‌بوسه‌هل) یش ئه‌ستیره‌ناسی ده‌رباری عه‌بباسیان بوون، (کوری نه‌دیم)، ئه‌بوسه‌هل و زوربه‌ی زانا گه‌وره‌کانی بوختی (نه‌و به‌خت) به‌موته‌رجیمانی کتیب - ی په‌هله‌وی یه‌ کوردی یه‌کان

داده نئی که کردویانه ته عهره بی (پهره ی ۲۴۴، ۲۷۴ - ۲۷۵ ابن ابی اصیبعه ۱/ ۱۵۲،
 قیفتی ۲۳۹ زوتیر (ریازی زانان) S,16 کوبه ی 158-nachträge سارتین (1/S21, S31)
 فهزاری و یه عقوب بن تاریق، مادوکوردبون، زوتیر (ریازی زانان) 3-4-70g، سارتین
 (1/S30) ته نانهت یه که مین موسولمانی بوون زیج یان له روی ئاسه واری هیئندی یه وه
 داناوه. دایرة المعارف بزرگ اسلامی ج ۱۰، پهره ی ۶۶۵ چاپی ۱۳۸۰ تاران. - کتیبه
 خه تی یه کوردی یه کان - (له هیرشی هولاکو سوتیرا، یاخرانه نیوئاوی ده جله و ئه و ئاوه
 زوره ی رهش هه لگیرا - شیخی سه عدی شیرازی به عهره بی شینی بوگیرا، به لام خاجه
 نه سیری توسی له سه ره ئه وه گرتی و دارکاری کرد، دوا ی ئازاد بون سه عدی هه لات و
 نه یویرا برواته وه (جوانروی) جیبی باوانی، روی کرده شیراز - (پهره ی ۲۹۰ قصص
 العلمای تنکابنی).

□ ئه ره ستو فه لسه فه و حیکمه تی زانایانی ماد و ئیرانی کونی له فه لسه فه ی میسریش به
 کوئتر داناوه.

□ کوئریاس له زه رده شت به نیوی که سی ناو ده باکه له ئه ستیره ناسیدا ده سی بالای
 بووه، نویژه کان و دو عاکانی زه رده شت هه موی - که به گاسها ناو دیرن - هه ر پارانه وه له
 خوا یه که: «ئا هو ره موزدای مه زن! تو ماژه کانی مه ز دیسنه له ئازاری دیوه کانی ده ورو
 به ره ی ده ریچه ی وان پیاریزه» بی گومان خز مه کانی ئه و به تیره ی ماژ: ماد ناو براون.
 گاس که به مانای دو عایه و دو عاش یانی بانگ لیکردن، ئیستاش له نیو زوری له کورداندا،
 گاس یا گازه، هه یه. بووینه: گاسی فلانی بکه! گازم کردی گویت لی نه بو، عهره ب (ژیی)
 بوئایی کردویه ته (زی) و (ژیی) «ماژ» ی کردوته جیم «ماج» و «ماژیار» یان به مازیار و
 (مازو) - یان به «مازوج» خویندوته وه. کیوی مازی «ماژی» و «سه رده شت» زه رده شت
 بووه و (زی) بوته سین، چون ده شتی له ویدا نییه، هه ر «ژی» یه و بوته (زی)، زه رتوشت له
 ترسی دیوه کانی و ان سواری لوکه زه رده که ی بووه، به دواتره روژ له «ورمی» وه، خو

ده گه ییٚتته سه رئاوی «تیه تی» که ده رژیته، چه می که لوی و تیه تی له کیوه کانی «گه ورکانی» سه رچاوه، ده گری و له سه رده شت نیژیکه و له لای سه رده شت گوندی «هور مزوئی» و له و دیوی سه رده شتیش، له لای چوارتا «هه رمن» هه به که ته هه ریمه ن له وی ژیاوه. په ره ی ۲۷ و ۲۸ میژوی ته رده لان چاپی ۱۳۸۰ ی هه تاوی - تازه نگاه - لیکدانه وه و وه رگیرانی موحه قیق و شاعیری ناوداری کورد (عبدالرحمن شرفکندی: هه ژار)

Kamran Ahmadi, 1987, Recherche sur les religions les Achemenides, memoire de maitrise d'histoire, poitiers.

□ هه را کلید فه قیقی ته فلاتون نو و سراوه گه لی له بابه ت دنیا ناسی یه وه، ده داته پال زه رده شت و موغه کان.

Joseph Bidez, 1945, Eos ou plator net orient, bruxelles.

□ ته دوکس کینیدی زاناو ریازی زانی ناودار، عیلمی موغه کان زور به کون داده نی و زانستی ته و موغانه له گه ل زه رده شت به چه ن هه زار سال به ره له ته فلاتون، ده زانی.

□ ته ره ستو، ته فلاتون به شوین وه رگر له موغان داده نی^(۱)

□ فیساغورس یان به موغی به ناوی زه رداتس داناوه و جار به جاریش به فه قیقی زه رده شت یان زانیوه

Joseph Bidez, 1945, Eos ou plator net orient, bruxelles.

□ یونانیه کان به گشتی موغان یان به یه که مین که سانی ناو بر دوه که زانینی دنیا ناسی یان به دی هیناوه

Joseph Bidez, 1945, Eos ou plator net orient, bruxelles.

□ ته دوکس کاتی که له ئایینی موغان، قسه ده کا، ته وه به ناوی به کت فه لسه فه، ده گریته

1. Joseph Bidez, Frantz Cumont, 1938. Les mages hellenises, I-II, paris.

بهرچاو، وه به باشترین فهلسهفه، یادی ده کا،

Joseph Bidez, 1945, Eos ou plator net orient, bruxelles.

□ پولین موغان به فیڤکاری هونهری که لک وه رگرتن له گژوگیا ده رمانی ده داته

ناسین.

Kamran Ahmadi, 1987, Recherche sur les religions les Achemenides, memoire de maitrise d'histoire, poitiers.

□ ئیستانس موغی مهزن له روژگاری هه خامه نشیان ده ژیا، که ناوبانگی تا یونانیش چبوو به فهیله سوفی گه وری یونانی ناو ده براو تا سهر هه لدانی ریستانس به کیمیا گه ری مهزن ده ناسرا و له سالی ۴۰۸ له کاتی له شکر کیشی خه شایار شا بوسهر یونان، له گه ل ته ودا بوو.

□ له شاری ته بدهر ئیستانس میوانی باوکه دمکریت فهیله سوفی یونانی بووه، مه رجه عه، جیا جیا کانی دمکریت فه قیی ئیستانس، موغان بووه.

Joseph Bidez, 1945, Eos ou plator net orient, bruxelles.

□ ئیستانس به کی له که و نارترینی مه رجه عی کیمیا گه ری هاتوته ته ژمارو فه قیی ته و، یانی دمکریت به کی دیکه له مه رجه عه کانی کیمیا گه ران بووه

Kamran Ahmadi, 1987, Recherche sur les religions les Achemenides, memoire de maitrise d'histoire, poitiers.

□ زوربهی فهیله سوفانی ناوداری یونان، که سانی وه ک دمکریت، ته دوکس و هراکلیت له مادستان و ئیرانی کون له خولی هه خامه نش له دایک بوون و ژیاون.
□ روژگاری که ئاکادیمی ته فلانون له ئاتین به دهس ئیمپه راتوری ژوستین داخرا.
به نایان هیناوه ته ئیرانی کون و مادستانیان به لانکه ی عیلم و هونهرو زانین زانیوه.

فیڤرگه

له م هه له و مهرجهی ئیستا، دومه بهستی ره گهزی (نیژادی) و ئه سلافي پیوهندی دار به بهر له چوارده سدهی ئه م کات و ساته یه، - وه ئه وی دیکه یش عونسوری فیکری و دینی و باوی کوّمه لایه تی و فرههنگی پیوهندار به م چوارده سدهی دوای فهجری ئیسلامه، ئیمه ی ئیرانیان به پارس و کورده وه، له بابته ره گهزو ره گزی خوړسکی و نیژادی به هوژه کانی ئاریایی پیوه نديمان هه یه و له بار، بیرو باوهر، فرههنگ، باوگهل و نه هادی کوّمه لایه تی یه وه، به گشتی، پیوهندمان به دینی ئیسلامه وه هه یه، که له لایه ن نیژادی نا ئاریایی به وه داهاتووه - واتای ناسیونالیسم به م بیجمه ی ئیستا له دنیا دا میژو پیمان، ده لی له سه ره تای سده ی نوژده ی زاینی له ئه لمان په یدا بووه و له راست که موکوری ئازادی راپه رین (ئینقیلابی که بیر -) ی فرهانس له ئوروپا سه ری هه لدا، هه رچه ند ئه گه ر به وردی بروانینه میژو، ئه و بیره له لایه ن چه کیم ئه حمه دخانی کورد له سده ی ۱۷ و بهر راپه رینی فرهانسه ویان و فیخته ی ئه لمانی به یدا داهاتووه (برواننه دیوانی مه موزین چاپی مه سکوّ ۱۳۴۸ ش) راپه رینی فرهانسه ویان له راست بیری ئه شرافی کوّن بو، که بایه خیان بوّ ئاپوړه ی خه لک دانه نا، له وسه رده مانه وه تیمی بنه رته ی قسه ی قسه زانان و نوسه ران و فه یله سوفان بووه: (میلله ت) و ئاپوړه ی خه لک ئازادی و بهرانبه ری تاکه تاکه یان ده ویست. فیخته فه یله سوفی ئه لمانی یه که م ئه لمانی بوو که بوئی ده رکه وت له و ئازادی سازدراوه ی سازده رانی ئیعلامیه ی حقوق و مافی به شهر ئه لمانی که م به ش یا بیبه شن، ئه وه بوله چوارده کونفرانسا له ئاکادیمی بیرلین، خه لکی رون کرده وه و داستانی میلله تی ئه لمانی به نیوی واحیدی که نیژداد، زمان، فرههنگ، باوی نیو ئه لمانیان، جوغرافیا و روشتی تابه ت به خو یان هه یه، که دارای (نبوغی زاتی) دوای ماوه یه ک بووه تیژی ناسیونالیسم له دنیا دا و باوی په یدا کرد.

ئایه ره ی کلاسیک، دباره جیاوازی له نیوان، عه ره ب، فارس، کورد، تورک،

ئوروپایی، ئەفریقای و ئاسیایی دا هه به چه ره ننگ، شکل و شه مایل، زمان و تایبه تی یا کاری فیزیکی ئاداب و روسوم، فهره ننگ و ته نانه ت له بیر کردنه وه و تایبه تی به کانی روچی و رهوانی و لهش و لار یشدا جیانی ده بیندری -

ههستی نه ته وه یی یا ناسیونالیسم: (نه ته وه ویستی) بریه تی یه له وجودی ههستی هاو به شبون یا ویزدان و شعوری جه معی له نیوان ژمارئی له مرو، که واحیدی رامیاری یا نه ته وه به دی دین. ئەوه خوئی ده بیته هو بو لیک نیزیک بوون و پیوهندی سازدان له گهل یه کتر یا باقی نه ته وه ی دیکه.

کلاسیکی غه ربی ئەمه یه (وتویانه): که ئەم ویزدانه جه معیه، زاده ی ههل و مهرجی ئاقاری ره گهزی: (نیزادی). زمانی، ئاداب و روسومی تاریخی و فهره نگی هاو به شن. زمان هوئی نیزیکی تاکه تاکه له یه کتر و ریباریکه بو پیوهندی پته وی دل و دهر و عانیفه و پیگه یشتنی شعوری جه معی و که ره سته ی نه ته وه یی به.

ره گهز، لیکوئینه وه ی میژوی و کوئمه لناسان نیشانان داوه که هه مور ه گه زوره گزی هه ره گهزی له به ره ی مرو ئە گه ره هل و مهرجی کوئمه لایه تی و ئابوری، رامیاری و ئە خلاقی بو ده س بدا ده توانی له گشت تایبه تی مرو فانی که لک و هه رگری و به تایبه تی به کانی خوئی ده بیته هوئی پیگه وه لکانی ویزدانگه لی تاکه تاکی کوئمه ل و نه ته وه ره گهزی خوئی.

نه خشی رونا کبیران. ئەوه به به دهر د و مهرگی هوژه که ی ناسیاو بی و خوئی به ها و دهر دی ئەوان بزانی و به راستی بی پیوهندی به فیکری ناو بیگانه هوئی دهر دو رنجی خه لک ئاشکرا بکاو هوئی ئازادی، به خته وه ری و سه ره رزی و تیگه یشتن و پیگه یشتیان نشان بدا، دیاره رونا ک بیر، هه رچی دلسوزتر و لیبوتر بی شوین دانانی بیرو باوه ری ئەوه له نیو ئاپوره ی خه لکدا زیاتر و په ره دارتر و به کرده وه یش به په له تر شوینی خوی داده نی و ویزدانی خه لکه که ی زوتر بیدار دیته وه وه به کده گرن و ده بنه پشتیوانی

یه کتر.

سنور: سنوری تاریخی، جغرافیایی، سیاسی، رهننگ و زمانی هاوبهش له نیزیکی و لیک حالی بونی تاکه تاک و نه ته وه یه ک به عام شوین دانه و دامه زیته ری نه ته وه یه. دهر دی هاوبهش و یژدانی کومه لگا و ههستی نه ته ویی یا ناسیونالیسم: (نه ته ویستی) له نیوان کومه لی له خه لک روزگار و زه ماننی به دی دیی که دهر د له زولم و دهس دریژی و ویستی هاوبهش، له و ئاپوره دا به دی هاتی، ئه و ویسته هاوبه شه ی ئه وان، که ئامانجی همویان پیکه وه سازده دا، جادوا به دوی ئه وه یه که راپه ین و بز او (حه ره که ت) دهس پیی ده کا و توشی دهر د و رهنج ده ین و به ویژدانی ئه وان قهوام و دهوام ده دا و پیوه ندی روحی نیوانیان به وینه ی یه که مین نه ته وه، وه نه ته وه خواری به دی دیی و جوان ده ی گونجی و ده ی سه لمینی.

که ره سته ی وه حده ت: ههست کردن و لیبران بولابردنی دهر د و زولم و مارزو ویستی دادگه ری و به رامبه ری و به دی هیئانی ئازادی یه.

فیخته فه یله سوفی ئالمان ده یویست ئه لمانیه کان له بن دهس دهر د و رهنج و ئازارو ره خنه ی رامیاری و ئابوری فه راتسه وی یه کان رزگار بکا.

گاندی ده یویست خه لکی هیئدله بن ده سالاتی نیزامی، رامیاری، فه ره هنگی و ئابوری ئینگلیس دهر بیی.

ئیتالیا یی، ویتنامی، ئه لجه زایری، فه لسنینی و مه لا مسته فا بارزانی رابه ری که بی ری نه ته وه ی کورد و نهر، وه کوردی عیراق، هه مو ویستویانه له بن ده سه لاتی زالم و زوردار و ملهور خو و ئاپوره ی خالکی خو یان رزگار و ئازاد بکه ن.

ئاپوره ی به شخوراو یابی بهش یا به شدار و ته سه ل یا ولاتی پیشه یی و پیگه یشتو یا ولانی دوا که و توو ناپیگه یشتو، ئه م جیا کردانه و نهش له بیرو رای تیور مه ند: (دنیا یی له نیوان ترس و هیوا) نوسه ر و لیکوله ری روزاوا و غه ربی هه لقولا وه.

دیاره ئەم کەرسته بناغەیی و جەو هەریانە: جاری کە بچیتە نیۆ ئاپۆرەیی، هەست و
وێژدانی هاوبەش بەدی دیی، روح و ژیرخانی نەتەوایی ساز، دەبی و ئەم ژیرخان و رووح
نیازی بە قالب و مەهەتیکە، کە هەر ئەو سنور و کە وشەنە ئەبنوژەنی (مادی) و
خۆرسکی و قەرار دادی یە ک، خۆی نەتەو و نەتەو خوازی سازدەدا و پاراستن و
کەرسته بناغەیی و جە و هەری یە کان، خۆی دەبیتە هۆبۆ پاراستن و راگرتنی قالبە کە، لە
دەس تی و هەردان و رەخنە کردنی بیگانە و نامۆ، کە لە جەو هەرا لە گەل یە ک نەتەو و
دژایەتی هەیه و دەرد و رەنج و ویستە کانی ئەو ناناسی یا لە گەل ئەوا دژو دوژمنە.

کردستان الشریقیة (ایران) .. ترجمه تفسیر القرآن الکریم بالکریدیة

(شەپۆل)

لأول مرة في كردستان إيران قام
البروفيسور - محمد صالح ابراهيمي
(وهو استاذ جامعي) بتفسير القرآن الكريم
باللغة الكردية كما راجع التفسير مجموعة
من علماء كردستان وقد ساعدت وزارة
الثقافة والارشاد الإيرانية على طبع هذا
التفسير.

ويعتبر عمل الدكتور ابراهيمي رافداً
جديداً للغة الكردية التي لا تدرس في
كردستان ومصدراً لأبناء كردستان
المحرومين من المصادر والكتب الكردية إلا
ما ندر.

27 نداء الحق حيا لندك

بانگس هه ق - السنة الرابعة - العدد ١٤ - ١٥

/ سبتمبر ١٩٩٥ م ١٥٢٧ (شەپۆل) نوسەر،

رۆژنامه نوس، لیکۆلەر، ئوستادی زانکۆی تاران، دامەزرێنەر

و سەرۆکی ئەنجومەنی زمان و فەرھەنگ و هونەری کورد

و دامەزرێنەر و کۆتسەیی سەرۆکا بەتی کۆمکار (جامعە)ی کوردانی تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

مهستوره خانم کوردستانی

کوردستانیم و کوردستانم خوشهوی
له خۆره لآت و خۆراوا ههر ئیهرم خوشهوی
ههر کهسی به نازهنینی ده نازی
من له جیهانا کوردستانی نازهنینم خوشهوی
چون زادهی کورده واریم ههر کوردستانم خوش وی
من کوردم و ههر کوردو کوردستانم خوشهوی (شهپۆل)
حه کیم مهولهوی کورد (۱۳۰۰ - ۱۲۳۹) له پهسنی مهستورهی کوردستانی دا به
شیر فەر مو به تی.

خورشیده کهی ناز ئه وجی بورجی سه ور سه ر توغرای دهفتهر مه جویان ده ور
هاله یانه کهی بورجی شه ره ف دا نور ئه فشانی شه ن، وه ههر ته ره ف دا
ئه حمه د به گگ کو ماسی (۱۲۹۶ - ۱۲۱۵) له پهسنی مهستورهی کوردستانی دا به
شیر فەر مو به تی:

مهستوره و فهردهش ویتهی گه و ههره ن نه مولک عیفاف ئه و چون جه و ههره ن
مهستوره خانم شاعیر، ئه دیب و تاریخ زان و تاریخ نویسی زانا و ناییغه ی زه مانه،
دهنوسی به نی ئه رده لآن له ره گه زی ئه رده شیر ی بابه کانن و له گه رانی زه مانه وه چوونه ته،
شام و له کاتی خیلافه تی ئیمام حوسین کوری عه لی کوری ئه بو تالیب، به ده ستوری
ئیمام حه سه ن، بابا ئه رده لآن، بنیاته ری زنجیره ی ئه رده لآن، ده بیته والی و حا کمی
ئوستان (: ئه یاله ت) ی کوردستان و نیشانه ش بو ئه وه، ئه نگوستیله یه کی عه قیقه به خه تی
کوفی، که به ته به روک و مدفه رکی ئیمام حه سه ن، به بابه ئه رده لآن - ی داوه و له و ساوه،
تا ئه مر و ئه م تاریخه: (۱۲۶۲ مانگی) ههر ماوه و بو و دم هه لگیراوه. بروانه تاریخی
ئه رده لآن به هه له گیری و خوشکردنی ناصر ئازاد پور، چاپی سالی ۱۳۳۸ ی هه تاوی.

خانمی ئەفگینا واسیلی ئافا، لیکۆلەری روسی لای وایه مهستورهی کوردستانی له ۱۸۰۵ ز. له شاری سنه له دایک بووه و له باو کهوه له بنه مالهی قادری و له دایکه وه له بنه مالهی وهزیری یه کانی شاری سنه یه، که ههردو بنه ماله، به ئازاو بوێرو جهنگاوهر، ناسراون. مهستوره خانمی کوردستانی ۴۴ یا ۴۲ سال ژیاوه و ئەو هه مووه خزمه ته عیلمی، وێژاوهری ئەدهبی و میژویی و خهت خوشی و ئەو هه مووه، هورانهی لهو ته مه ته کور ته دا ئەنجام داوه.

مهستوره خانم هه م شاعیر، ئەدیب، میژوزان و میژونوس، هه م ته زکهره نوس، هه م ئەقیده و شه ریهت نوس بووه. ده توانین بڵین: له رۆژ هه لاتا، ژنی وه کو مهستوره خانمی کوردستانی سه ری هه لئه داوه. میژونوسینی مهستوره ته نیا تاریخی بووه کان نیه. تاریخی ئەبی بیی و ئەشی وایی یه و تاریخی ئەوانه ی، رویان نه داوه کانیشه، جا هه ر له بهر ئەوه یشه، تاریخه که ی مهستوزه ته نیا تاریخ نیه، به لکو ئوستوره یشه، نا کرێ به چاوی سابت و یه ک لایه نانه، بر وائینه میژوی مهستوره، له وشوێتانه ی، که نه ی توانیوه راستیه کان بنوسی، بو خۆ پاراستن له ته حریف یامه سخی تاریخ، له تاریخ زیاتر چو ته بان و قسه ی له ئوستوره ی سیاسی کردوه.

نالی (۱۲۹۵ - ۱۲۱۵) به توانج له گه ل مهستوره خانمی کوردستانی دواوه که فه رمویه تی:

(مهستوره که هه سناو ئەده یه به حیسابی

هاته خه وم ئەم شه و به چ نازیک و عیتابی

هاتوم، وتی: عوقده م هه یه، قهت مومکینه، وایی

هی تو م، ئە گه ره م مه سه له، هه لکه ی، به جه وایی)

و...؛ هه زره تی نالی به و هه مووه زانایی و هه سه ناسکه وه، که ته و قه سیده ی

فه رموو، له وه ده چی، له غه نیمیک گه راوه، که خوی له راست ئەودا تا قی بکاته وه و

مهستوره ی به شیر ی ئەو مه یدانه داناوه، هه ربوویی ئەو هه موو، فه ساحهت و به لاغه ته ی

لە و هونەری خوێندا لە بابەت مەستورە خانمی کوردستانی بە کار بردووە.

لیکۆلەر و زانا کاک حە کیم مە لا صالح لای وایە مەستورە ی کوردستانی بە زمانی کوردی شیعی نیه و غەزەلی، کە حەزەرە تی نالی لە وایە توانج و تەشەر ناوی مەستورە ی کوردستانی بردووە، لە بەر ئەو بوو، بە کوردی شیعی نە و توووە، بە لام نوسەر و لیکۆلەری بەرێر کاک حە مە باقی لای وایە، توانجی نالی لە مەستورە، لە بەر دژی و دوژمنایەتی سیاسی نێوان ئەمیرانی بابان و ئەردە لان بوو. چون نالی دەنگی بەرزو تەرز ی ئەمیرانی بابان و مەستورە ش شەرەف و ناموس و دەنگی زولالی ئەمیرانی ئەردە لان بوو. سالم سنەیی دوستی نالی، هێرش کردو تە سەر حوکومەتی ئەردە لان دیارە یە کێ دیکە لە شاعیرە گەورە کانی کورد، حە کیم مە ولەوی کوردە، کە شاعیری سەر بە حوکومەتی ئەردە لان بوو و ئەو قسە دە کری کە نالی لە یە کێ لە غەزە لە کانیدا هونە یە کێ هە یە، کە لە و سوخور مە ی لە حە کیم مە ولەوی کورد، وە شانداوە کە دە لی:

شکاری وە حشیان بەس دە سە موکەن ئەو ک بە ربی شکاری خانەزاتان

لە و دە چی کە مە ولەوی فرە لە ئە حمە د شای بابان نیزی ک بویتە وە و نالی لە وە، دلمە ند بوو، یا نالی داویە بە گو ی بابانە کاندای مە بە ستی مە ستورە خانم بوو، نە ک مە ولەوی، چون کاتی مە ستورە لە ناخری عومریدا، چوتە سلیمانی لە لایە ن بابانە نە کانه وە پیشوازی لیکرا وە و ریژی لی گیرا وە و نالی لە وە دلمە ند بوو، (بروانتە و تاری کاک حە کیم مە لا صالح، ژیان نامە، خزمە تی عیلمی، مە ستورە خانمی کوردستانی ئە نجومە نی ئاساری مە فاخری فەرە هنگی، چاپی سالی ۱۳۸۵ هە تاوی تاران). -

عە للامە و پرزانا ماموستا مە لا عە بدولکەریم مودەر یس ئیمام شافعی روژگار لە بن واتای ئە و شیعرە دا (شکاری وە حشیان... فەر مو یە تی: نە زانی نی هو ی دانانی ئە م پارچە شیعرە، جیی داخە، لە م هونە دا، دیارە لە دە سە لا تدارانی دوستی، بە گلە بوو کە بیگانە یان بە سە ریا، تە رجیح دا وە و نالی بە دلشکاوی بە جیی هیشتون، بە لام نالی دلی

هه ره له لایان بووه و دلی پر بووه و تکای لی کردون:

ئه وهند ئه رجو ده کا «نالی» که جار جار بکهن یادی موحیی، بی ریا، تان
(بروانه دیوانی نالی - به لیکۆلینه وه و لیکدانه وهی عه للامه ی و پرزانا مامۆستا مه لا
که ریم موده ریس نیمام شافعی رۆژگار، ئوسفیتی سالی ۱۳۶۴ هه تاوی بلاوکی
سه لاهه دین ئه ییوی، ورمی.

نوسخه ی خه تی

۱ - نوسخه ی خه تی به نیۆی مهستوره کوردستانی که له یه کی له کتیبخانه کانی
که و ره ی له ندهن به خه تی میرزا عه لی ئه کهر، روداو ه نوس به ناوی «بریتیش لایبریری»
که ئه وانه به دوا ی شیعری مهستوره وه، ویلن له و نوسخه که لک وه رده گرن.
۲ - نوسخه یی تریش به ناوی تاریخی ئه کراد، هه یه که ناوی گشتیه بو شه ره فنا مه، یا
تاریخی خوسره و کوری محمه دخانی ئه رده لان و تاریخی ئه رده لانی مهستوره ی
کوردستانی و کتیبی خه تی مهستوره له و کتیبخانه، به ژماره ی ۱۴۱۰۸ - OR که ۳۳۶
په ره یه، هه یه.

مهستوره - ۸ هه زار هونه و شیعری بووه و ۲۰۰ دانه ی به دستوری ئیبراهیم خان
نیزام ده وله، میرزا عه لی ئه کهر - ی، ناموزای مهستوره، لی هه لپژاردوه و به داخه وه،
نامازه ی به شیعری کوردی مهستوره، نه کرده. په ره ی ۱۴۵ و ۱۴۶ زیان نامه،
خزمه تی عیلمی و فرههنگی مهستوره ی کوردستانی چاپی ۱۳۸۵ تاران.

□ مهستوره خانم بیجگه له و خزمه ته فرههنگیانه ش، له خه ت خوشی، نوسینی
جوان، له کاری کاپانی، چیش لێتان، خه یاتی، گولدۆزی، به ره و قالی چین و نه خش و
نیگارو... فره کاراوله کارزان و دهس رهنگین بووه، له وه ده چی مهستوره خانم له پرزانا و
قوتبوله قتاب مه لا عه بباس شیخی ئیسلام خه ت خوشی فیربویی (حه دیکه ی
ئه مانه لاهی میرزا عه بدوللا موشی په ره ی ۴۳۶).

مهستوره خانم له سه عدي، هاتفي ئيسفه هاني، هومام و سائبي ته وريزي و حافظ له شيعري فارسيدا شويي وهر گرتوو وه له خهفته تي كه يخوسره و خاني ناكامي ميژدي كه به نه خوشي تا عون له 1250 مانگيدا مردوه، ههروه كو حافظ نالاندويه تي، به لام مهستوره خانم به كوردي هه ورامى لاواندويه ته وه و لوړاندويه تي.

گهردوني گهردان

حه يف نهن چون تو، هيچ شه هبازي
شوخ مه هوه شي، ئالوده ي نازي
به ك جيهت جه عيش عيشهت جيا بو
په يوهسته ئه وقات، بهرگش سيا بو
جه هاني به كسهرج غم مه شعوفه ن
خورشيدى چون تو دايم كسوفه ن
هيچ رهنگي نيين جه مهستوره وه
زينهت ها به رهنگ سبي و سووره وه
ئهر سه د موله ققهب به مهستوره ني
تو زيباي ديباي سبي و سووره ني
بپوشو ديباي زيبا به قامهت
تا په ي قامهت، خيزو قيامهت

يا ئه م شيعره كه پروتهژى به له نوكنه ي ورد و جوان و گرینگ له بابته ژياني مهستوره خانم كوردستاني.

حه‌یف نیه‌ن

سپهر که‌چ گه‌رد، سپهر که‌چ گه‌رد
 داد جه ده‌ست تو سپهر که‌چ گه‌رد
 مایه‌ عه‌یش کیت وه تاراج نه‌به‌رد
 مه‌جلیس شادی کیت به‌تال نه‌که‌رد
 دلّه کیت جه غم تو نه‌که‌رد ناشاد
 خه‌زانه‌ سووکی نه‌دای وه‌باد
 نه‌ونه هال عومر، کی نه‌که‌ردی په‌ی
 وه‌بانه‌ی کام که‌س تو نه‌دوستی وه‌ی
 جه‌ نه‌خل وجود نه‌وره‌س نه‌هالان
 کام مه‌ردی وه‌ جه‌ور نه‌که‌ردی تالان
 هه‌رگو جوانی‌ ساحیب ته‌خت و تاج
 کولباغچه‌ی عومرش تو که‌ردی تاراج
 خوسوسه‌ن خه‌سره‌ و شای که‌ مه‌ر لالم
 مایه‌ی ئیقتیدار عومر و ئیقبالم
 سه‌روه‌ر خاتر غه‌مگین ریشم
 نه‌یاگه‌ی گشت که‌س بیگانه‌ و خویشم
 جه‌ راگه‌ی جه‌فا و مه‌کر و حیله‌ و فه‌ن
 نه‌خل جووانیش که‌ردی ریشه‌ کن
 نه‌ سه‌رای تاریک که‌ردی دستاخش
 به‌ردی وه‌ غاره‌ت شادی و ده‌ماخش
 بدیه‌ جه‌فای تو که‌ردوون تا چه‌نده‌ن؟
 هه‌زاری چون من بی‌ساحیب مه‌نده‌ن
 ساتویج وینه‌ی من ده‌روون سیابای
 بی‌به‌ره‌، بی‌عه‌یش، هه‌ر نه‌عه‌زابای

مامۆستا مه لاکه ریم موده ریس ئیمام شافعی روژگار له پهره ی 60 شه رح، له سهر دیوانی نالی نوسیویه تی: گیوی موکورانی نوسیویه: ماه شه ره فخانم کوردستانی که یه کی بووه له ویره وان و بویره هه ره پایه به رزه کانی کوردی سنه و خییوی دیوانه و له وانه شه، خه لکی تارقیان کردیی و نالی ییی خوش نه بویی و له بهر خو پسه ندی په رده ی نابروی مهستوره ی درپوه، له م قه سیده دا که ده لی: مهستوره که حه ستاو و نه دیبه به حیسابی...

□ دوای 14 سال نوسینه کانی مامۆستا گیوی موکورانی، مامۆستا محمه د ئه مین کار دوخیش نوسیویه تی: تا قه ژنیکی شاعیره مان به ناوی مهستوره هه بووه، که چی نالی شاعیری هاو چه رخی، خهوی پیوه دیوه و به هه لبه ستیکی دورو دریز شکاندویه تی. مامۆستا مه لاکه ریم موریس نه و گله و گازندانه به هیرشی نابه جی بو سه ر نالی داده نی (پهره ی 68 هه ره ئه وی) وله پاشان فه رمویه تی: «شعیرزاده ی هه ست و خه یالی زاتی و تا قی کرد نه وه یه کی ناو خو ی شاعره، به ره مه می روژو دوخیکی تایه تی یه، باوهرنا که م که س مافی نه وه ی بی ریگای ده رپرینی (هه ست) له که س بگری. شعیر بروسکه یه که، له میشکه وه، سه رچاوه ده گری، هه ستیکه ده رونی شاعیر، پروه ژری ده کاو له نوکی قه له مه که یه وه، سه ر نه کاو نه رژیته خواری، شعیر، کاریکی نه فسوناوی یه و نه و کارگه ریه ش که نه یکاته نیودل و ده رونی خه لک، هه ر له و بابه ته یه. هه ر بو یی ته نانه ت پیغه مبه ریش (د - خ) فه رمویه تی: «ان من الشعر لحکمة و ان من الیاب لسحراً»: به راستی هه ندی هونه په ندی زور به رزه و هه ندی ره وان بیژیش نه فسون و جادو نه که ن، هه ر له بهر نه وه یشه، پیشیان و تو یانه: هه ر شاعیر یک شه ی تانیک ی تایه تی هه یه، جا که ی سه ری لی بدا شعیری بودیی! جا هه ر له بهر نه وه یه، شعیر که بویه ده سمایه ی ژیان و پله و پایه، هه ر چه نده جوانیش بی، هه ر بی تام و بی خو ی نه بی.

مامۆستا مه لاکه ریم ده فه رمی: «من له وه ی که نالی نه و شعیرانه ی له بابه ت

مهستوره وه، داناوه، نه گله م هه به و نه نه گهر مهستوره ش وه لآمی له وه تهر تر به تالی بدایه ته وه، گازنده م ده کرد. هه روا ماموستا مه لا که ریم فه رمویه تی: «به بیرو رای من ئه بی به چاوی ریز لیگرتن و قه در زانینه وه، ته ماشای ئه و قه سیده ی نالی بکری، چونکا ئه وه ئه ده بی رو هه ل مالراوی کوردی به، که تائیس تاداب و نه ریتی کو مه لآیه تی، نه ی هیش تو وه، له ویزه و ویزه وانی کوردی دا جیی خو ی بکاته وه، ئه و شیعرا نه ی نالی بی ری تازه و نوییه و فره به قه در و قیمه ته، که نالی خستویه ته سه رگه نجینه ی ئه ده بی کوردی. ئه مه بیرو رای عه للامه و زانایه کی موجه ته هیدی دینی کورده به ناوی چه زره تی ماموستا مه لا که ریم موده ریس ئیمام شافعی روزگار، که چه ن مرو یانه و خوا به سه ندانه، به ئاشکرا و بویرانه، بیرو رای خو ی له بابته ئه ده بی سیکسه وه ده ر بریوه و فتوای بهر حه قی داوه. ئه و بیرو باوه ره، خوا و مرو په سه نده به، که کورد هه به تی من (: شه پۆل) و توومه که نه گهر تورکی عوسمانی و قاجار و صفه وی له ئیران و عه ره بی وه ک صه دام کوردیان دانه پلوسییانه ته وه ی کورد به رقی که شف ده کرد و به عیلم و زانین دنیای پرده کرد له نورو مه عریفه ت و ئازادی و شادی و خو شی و به رامبه ری بو به ره ی مرو دابین ده کرد، چونکا، نه ته وه ی کورد، ئازادی خواز و به رامبه ر خواز و گه لی شاده و شادی ویسته، ماموستای دینی کورد، له ره گه زی خه لکی تر، رونا کتره و کورد به تیگرا بیرو رد تر و مرو، وانه تر بیرده که نه وه وتی ده فکر ن. - ماموستا مه لا که ریم هه روا فه رمویه تی نا کری ئه م شیعرا نه ی نالی به هه جو دابنری چونکا به تیگرا پیا هه ل و تن به شان و شکو داریزه راوه، له دیمه نیکی به دنیو کردن و ئابرو بردنیش بی به ش نیه. به لآم چون هو ی دانانی ئه و قه سیده نادیاره و به لگه یی رون بو هو ی دانانی به ده سه وه نیه، ئه گونجی له به رامه ستور هه ر نه بی لای ئه م و ئه و نالی بهر پلار دابی و نالیش وه لآمی دابیه وه، له نیو شاعران شه ره قسه هه ربو وه، بوو یته شه ره جنیوی فه ره زده ق و جه ریر که هه ردو کیان له خیلی به نی ته میمن (بروانه د - شه وقی زه یف، تاریخی ئه ده بی عه ره بی، عه سری ئسلامی

قاهیره، چاپی ۲، بی تاریخ په‌رهی ۲۴۲ و ۲۴۷ و په‌رهی ۷۰ دیوانی نالی، شهرحی ماموستا مه‌لا که‌ریم). ره‌هی موعه‌بیری کوردی کرماشان، به توانج و ته‌شهر به شاعر به مریه‌م فیروز - ی فه‌رمافه‌رما شازاده‌ی کمونیستی ژنی کیانوری کوره‌ئاخوندی کمونیست، به شاعر و هوته‌به و خانمه‌ی وتوو:

مریما! از چه برافراشته‌ای پرچم سرخ

تو که چندین دل خون گشته به دامن داری

بروانه په‌رهی ۲۲۹ کتییی ته‌ده‌بیاتی مه‌عاسری ئیران، سهد حه‌سن نه‌مین چاپی

۱۳۸۴ هه‌تاوی تاران.

عهللامه، ماموستا مه‌لا که‌ریم ده‌فه‌رمی: زوربه‌ی واژه، به توئکله‌کانی نالی نه‌وه، نه‌گه‌یه‌نن که مه‌ستوره له‌وکاته‌دا شوی نه‌کرد بی وه‌کو نه‌مانه: عوقده‌م هه‌یه، هیتی توم، نه‌م مه‌سه‌له‌حه‌ل‌که‌ی، بیکر، مومکین نه‌که‌س ده‌خلی بکا، میسلی سوهابی نه‌سوابی. دوری سه‌مایی نه‌سمایی، نه‌قویایی، ناوی نه‌درابی، ته‌لیسمی نه‌شکابی، هیشتا کو له‌حه‌ق چیگه‌یی خاسی نه‌درابی، ئیکسیری ته‌لای ته‌حه‌مری چه‌ن قه‌تره له‌لابی، ده‌عوای نومه‌را چه‌ند له‌سه‌ر ته‌ختی کرابی، چه‌ند خوینی رزاییت و چ خوینی نه‌ر ژابی و...؛ نه‌وانه وهی دیکه‌یش وا ده‌رده‌خه‌ن که مه‌ستوره شوی نه‌کرد بی، به‌لام له‌به‌شی وه‌لامه که‌یدا نه‌م شیعره هه‌یه که به باریکدا واتای شوکردنی مه‌ستوره ده‌گه‌یه‌نی

شه و نایم و قائیم عه‌له‌می بابی ره‌زایی

بی دیده هه‌لستی به مه‌سه‌ل عه‌ینی عه‌سا بی

بابی ره‌زا، واتای درگای قه‌ناعه‌ت: ره‌زا به مه‌وجود، نه‌گه‌یه‌نی، واتای (باوکی ره‌زا

قولیخان) یش ده‌گه‌یه‌نی، که کوری که یخه‌سره و خانی ناکام بووه له‌حوسن جیهان کجی

فه‌تالیشای قاجار، یانی چاری نه‌م مه‌سه‌له‌یه، به‌دیوانه‌یه ک نه‌کری، شه و له‌خه‌ویشدا به

پپوه بی و نالای مالی باوکی ره‌زا قولیخان بی! نه‌گه‌ر نه‌م باره، ره‌وا بی، کو‌کردنه‌وه‌ی

ناوی مهستوره، له گه‌ل ره‌زا دا، نه‌وه نه‌گه‌یه‌نی که مهستوره خانم کوردستانی له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ژنی که یخه‌سه‌ره و خانی ناکام بو‌وه. (۱)

۱. بریا ماموستا و زاناو مه‌لادینی به‌کانی کورد، وه‌ک ماموستا مه‌لا که‌ریم موده‌ریس ئیمام شافعی رۆزگار بیریان بکر دایه‌ ته‌وه. - چونکا قورئان ده‌فه‌رمیی: یا یحیٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ، اٰی خذالتوراة بقوة القلب - ئایه‌تی ۱۲ سوره‌ی مه‌ریه‌م - ئەم ئایه‌ته‌ شه‌ریفه‌، به‌ ئاشکرا پیمان ده‌لی: هه‌ر وه‌ کویه‌ حیا پیغه‌مبه‌ر کتیی پیغه‌مبه‌ری پیشینی خو‌ی به‌ ده‌ستوری خوا، گر‌تو‌وه‌ به‌ ده‌سه‌وه‌ و به‌ زمانی خو‌ی بو‌خه‌لکه‌ که‌ی واتاو به‌یان کردوه‌، زانادینی به‌کانی کورده‌ واریش، به‌ پی‌ی نه‌و ئایه‌ته‌ و ئایه‌ته‌ی ۳۶ی سوره‌ی نه‌حل که‌خواده‌ فه‌رمی: (ولقدبعثنا فی کلّ امةٍ رسولاً... و هه‌روا به‌ پی‌ی ئایه‌ته‌ی ۴۷ سوره‌ی یونس (لِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُولٍ): یانی بو‌هه‌ر ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر یکمان ناردوه‌ و هه‌روا، بو‌هه‌ر ئومه‌تی ره‌سولی هه‌یه‌ - دیاره‌ امة‌ به‌ واتای ملة - ملة ابراهیم حنیفاً، به‌م پی‌ی به‌، ئومه‌ت، به‌ واتای میلیله‌ ته‌ و کوردیش له‌ باتیان: نه‌ته‌وه‌ و گه‌ل، به‌ کاردی. یا ئایه‌ته‌ی ۴ سوره‌ی ئیبراهیم: (وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ) یانی هه‌ر پیغه‌مبه‌ر یکمان به‌ زمانی خیل و هو‌زه‌ که‌ی بو‌ناردون. ماموستا دینی به‌کان، به‌ پی‌ی واتای نه‌و ئایه‌تانه‌، ده‌ توانن قورئانی که‌ریم به‌ زمانی کوردی بو‌خه‌لکه‌ واتا و به‌یان بکه‌ن پیغه‌مبه‌ر (د - خ) فه‌رمویه‌تی: «تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ» یانی خوله‌کی: بیرکردنه‌وه‌ خیری له‌ عبادته‌تی سالی پته‌. با بیر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ خوا فه‌رمویه‌تی: اَفْتَوْنُونِ بَعْضَ الْكِتَابِ وَ تَكْفُرُونَ بَعْضُ سوره‌ی به‌قه‌ره‌ ئایه‌ته‌ی (۸۵) یانی ئایا برواتان به‌ هه‌ندی ئایه‌ته‌ی قورئان هه‌یه‌ و برواتان به‌ هه‌ندی تری نییه‌؟ ئەم ئایه‌ته‌ پیمان ده‌لی: ئەگەر ئیمه‌لامان وای، ئەگەر به‌ زمانی کوردی عبادته‌ت بکه‌ین و له‌به‌ر خوا پاریته‌وه‌، ئەله‌ه‌ بازویلا، خوا لیمان حالی نابێ و ئەبێ به‌ عه‌ره‌بی بێ، کوفره‌ چونکا خوا عالم و زانا به‌ دل و ده‌رونی هه‌مو که‌سینکه‌ (إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ - سوره‌ی لوقمان ئایه‌ته‌ی ۲۳). جاهه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی خه‌لکه‌ که‌باش و باشته‌ له‌ واتای قورئان بگه‌ن، له‌سه‌ر زانایانی دینی کورد، واجبه‌، به‌ رو‌حی نه‌و ئایه‌تانه‌، عه‌مه‌ل بکه‌ن و به‌ ئاشکرا، له‌ حوکومه‌تی عه‌ره‌ب و تورک و ئێران، داوا بکه‌ن، نابێ له‌ خو‌یتدن و به‌ کار هیتانی زمانی کوردی به‌رگیری بکه‌ن، چون‌خوا له‌ ئایه‌ته‌ی ۲۲ سوره‌ی رۆمدا فه‌رمویه‌: «وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتَلَفُ اللَّسَانِكُمْ وَالْوَالِكُمْ...»

→ یانی دروست کردنی گووی ئاسمانه کان و گووی زهوی و جیاوازبونی زمانه کانتان و رهنگه کانتان له ئایهت و نیشانه کانی خودان، بو ئه و که سانهی وا عالم و زانان) ههروه کودهبین و دهزاین خودا له م ئایه ته دا، زمانی له ریزی گووی ئاسمان و گووی زهوی و روژو شهوو رهنگه کانی مرو داناوه و به ئایه تیک و نیشانه گهلی خووی ژماردوه، مهفهوم و واتا که ی ئه مه یه: که قهبول نه کردن و بایه خ نه دان، به زمانان، ههروه ک قهبول نه کردن و بایه خ نه دان، به دروست کردنی گووی ئاسمان و گووی زهوی و شهوو روژ و گووانی شهوو روژ، وایه، ئاخره که ی یانی: قهبول نه کردنی ئایهت و نیشانه گهلی خواو ئینکاری به دیهیات، ئه م ئایه ته به ئاشکرا، راده گه ییتی، هه ر که سی ئینکاری زمانی کوردی بکا وه ک ئینکاری به دیهياتی کرد بی وایه و ئینکاری به دیهياتیش، سه ره له کوفر، ده ساوی. ماموستا ئایینی یه کانی کوردستان له سهریان پئویسته، له کاتی په ندو مه و عیزه و له کاتی نویری هه یینی، ئه وه بو خه لک و اتاو به یان بکه ن و به خه لکی بلین خوا زمانی کوردی و زمانی ئینگلیسی و روسی و فه رانسه وی و گشت زمانه کانی دنیا ده زانی و لیان حالی ده بی.

هه روا له سه ر ماموستا دینی یه کانی کورد، واجبه رو حی ئه م ئایه نانه ش بو خه لک و اتاو به یان بکه ن که خوا ده لی: و ما کان لمؤمن ان یقتل مؤمناً - ئایه تی ۹۲ سوره ی نسا - یانی بروادار مافی ئه وه ی نیه برواداری بکوژی - هه روا خوا ده فه رمی من قتل نفساً بغير نفس أو فساد فی الارض فکأنما قتل الناس جميعاً - ئایه تی ۳۲ سوره ی مائده یانی هه ر که سی چ عه ره ب، تورک، ئیرانیان که خویان به بروادار ده زانن، دیاره، نه ته وه ی کوردیش، برواداره، نابی کورد بکوژن و خوا ده فه رمی (إنما المؤمنون اخوة فأصلحوا بین اخیکم / سوره ی حوجورات ئایه تی ۱۰ - یانی برواداران بران، ئیوه ئاشتی و صلح له نیوان برا کانتان ساز بدن. هه روا ده فه رمی: - و ان طائفان من المؤمنین اقتتلوا فاصلحوا بینهما سوره ی حوجورات ئایه تی ۹. یانی برواداران (خوشک و) بران، هه روه ختی ۲ تایفه، ۲ ره گه ز له برواداران پیکه وه به شه ره اتن و ده سیان دایه کوشتی یه کترین، ئیوه ی برواداران ئاشتیان بکه نه وه و مه یه لن شه رپکه ن و یه کتر، بکوژن. ده ی با ماموستا دینی یه کانی کوردستان له سه ر میمه ری پیغه مبه ر، هاوار بکه ن، بروادارانی عه ره ب و عه جه م بانک بکه ن تابین به هاواری ئه و کوشت و کوشتاره وه و نه لین که س به قسه مان

مه‌ستوره خانم کوردستانی، به شیعری و هونته خوئی، به‌مجوره ده‌ناسیتی که ده‌لی:
 تا در مقام صدق و صفا پا‌گذاشتم پایی به فراق عالم بالا‌گذاشتم
 برتافتیم از همه عالم رخ‌نیاز حاجات خویش را به خُدا وا‌گذاشتم.
 ماه‌شهره‌فخانم پریرو هوش و زانا و هوشیار و لپه‌اتوو تاریخ زان و تاریخ نوس که
 تاریخ - ی نه کرا - ی به فارسی نووسیه. شاعیری کورد، بیژ و پارسی بیژ بووه و له سالی
 ۱۲۲۰ مانگی و ۱۸۰۵ ز - له شاری زانین و فره‌ه‌نگ و هونه‌رو نه‌ده‌ب په‌روه‌ری
 سته‌ی کوردستان له دایک بووه.

له‌ته‌مه‌نی ۲۴ ساله‌دا، سالی ۱۲۴۴ مانگی و ۱۸۲۸ - ۱۸۲۹ ز - شوی به
 خوسره‌وخان، کوری نه‌مانه‌للاخان حاکمی کوردستان کردوه و نه‌م شوکرده، باری
 سیاسی بووه، به‌لام حوسن جیهان‌خانم (: والیه) کچی فه‌تحه‌لیشا قاجار و ژنی نه‌وه‌لی
 خوسره‌وخان، که ده‌ه‌یی حوکومه‌تی کوردستانی به ده‌س بووه و نافرته‌تی نه‌ترس و
 سیاست‌زان بووه، هه‌میشه‌حه‌سودی به مه‌ستوره، ده‌بردونه‌ی ده‌ویست نافرته‌تی وه‌ک
 مه‌ستوره خووش سیما و له‌کارزان و زانا، له‌که‌ناری خوسره‌وخانی می‌ردیدا، بیینی،
 حه‌سودی ژنانه‌ی والیه‌ دوا‌ی مردنی خوسره‌وخان له ۱۲۵۰ مانگی‌دا. فره‌ترخوی
 نشان‌دا و به‌هیرش هیئانی حوکومه‌ت و گرتنی ره‌زا قولیخان کوری خوسره‌وخان،
 بنه‌ماله‌ی نه‌رده‌لان و قادری، به‌ناچار، په‌نایان برده‌لای میرانی بابان له سلیمانی و

→ ناکه‌ن، له‌سه‌رته‌وان را‌گه‌یاندن و هاوارکردنه و له‌سه‌ر خوایش پیی بیساندن و حالی
 کردنه و ماموستا‌دینی به‌کان لانی که‌م له‌م ریگای هاوارکردنه، ده‌نگی مه‌زلومی کورد
 و کوردستان به‌خه‌لکی عه‌ره‌ب، تورک و نه‌ته‌وه‌کانی ئیران و به‌دنیا، ده‌گه‌دیینن و
 نه‌مه‌یش به‌کی له‌و ریگایانه‌ی، تا‌ئاوی به‌و ناوره‌دابکری و له‌وه‌زیاتر ریگا له‌نازادی
 کورد و کوردستان، نه‌گرن تانه‌ته‌وه‌ی کورد له‌و کوشاره‌بی‌رحم و بی‌به‌زیانه.
 رزگاریان بیی.

مهستوره خانم له ۱۲۶۳ مانگی له گهڵ مامیدا: میرزا عهبدوللای رهونهق چوونه شاری سلیمانی و له کلکهی ئه و سالهدا، نه خوش کهوت و له مانگی موحه رهمی ۱۲۶۴ مانگی و ۱۸۴۷ ز- له ۴۴ سالیدا، مهستوره، به نه خوشی تاعون وه فاتی کرد و له گردی سه یوان، له نزیك شاری سلیمانی به خاکیان سپارد. سالی ۱۲۵۰ تالترین سال پۆ مهستوره خانم بووه که خوسره و خانی ناکامی میردی له و سالهدا مردوه و مهستوره ی به بیوه ژنی به جیی هیشتوو.

مهستوره خانم ئافره تی زانا؛ واقع گرا، دلی به دنیا نه دابوو، دنیای به سپله پهروه ده زانی، ئه وینداری، عیلم و هونه ر بوو، زیاتر له ۲۰ ههزار هونه ی به کوردی و پارسی داناوه، که حاجی شیخ یه حیامه عرفهت کوردستانی پارسی یه کانی له چاپ داوه و شعره کوردی یه کانی پشت گوئی خستوو. نوکته ئه میر شه ره فخان (۱۳ ۱۰ - ۹۵۰ مانگی و ۱۶۰۴ - ۱۵۴۱ز)، شه ره فنا مه ی به فارسی له سالی ۱۰۰۵ مانگی دا نووسیوه و تاریخ نوسانی کورد، وه ک چاولینکه ری چاویان له وزاته زانا دلسوژه کورده کردوه، (خوزیا ئه میر شه ره فخان شه ره فنا مه ی به زمانی کوردی نوسیا تاله سالی ۱۰۰۵ مانگی یه وه، مه به ستمان به زمانی کوردی فره تر هه بو باو ئه م میژو نوسانه ی وه ک مهستوره خانم و... به کوردی بیان نوسیا و ئیستا ئیمه زمانه که مان؛ غه نی ترده بوو (شه پۆل)، بوو ئیته مه لا محمه د شه ریف قازی له نیوان سالانی ۱۲۱۰ تا ۱۲۱۵ - ۱۲۱۴ مانگی، زوبده ی ته واریخ - ی له ۱۲ وه رزو کژدا به ده ستوری خوسره و خانی ئه رده لان نووسیوه. خوسره و به گ بن (مه نو چیه ر): محمه د ناودار به موسه نیف ئه رده لانیس لوب ته واریخ - ی به تکای خوسره و خان ناکام له ۱۲۴۹ نووسیوه و دایناوه، کیتی لوب ته واریخ له راستیدا کلکه ی زوبده ی ته واریخه، که روداوه ی میژوی کوردستان له مردنی قازی یه وه له ۱۲۲۸ مانگی تا سالی ۱۲۴۹ ی مانگی گرتوته به ر. مهستوره خانم که فره له میژوی کوردستان ئاگادار بووه - ۲ کتیبخانه ی

گه وره‌ی ئه‌رده‌لانی و قادری که ته‌ژین بوون له کتیب و مهستوره‌ش له نیو روداوه کاندا بووه، ده‌سی داوه‌ته دانانی تاریخی کوردستان و به ده‌قی ساده و ره‌وان به زمانی پارسی تا سالی ۱۲۵۱ مانگی روداوه‌کانی به‌ریکی و پیکی و جوانی نووسیوه و دوباره پیا چۆته‌وه و ئه‌م جار‌ه‌ش تا سالی ۱۲۳۶ مانگی تیاگونجاندوه و میرزا عه‌بدوللا ره‌ونه‌ق، روداوه‌ی ساله‌کانی دوا‌ی مردنی مهستوره‌ی تا سالی ۱۲۶۷ مانگی به‌ویته‌ی پاشکو، لێ زیاد کردوه، تاریخی نو‌سراوی مهستوره‌خانم له ۱۳۲۵ هه‌تاوی به‌تیکۆشانی ناصر ئازادپور له چاپ دراوه.

مهستوره‌خانم به‌ده‌قی شیوا و پته‌و، تایخه‌که‌ی خو‌ی به‌حه‌مه‌دو په‌سنی خو‌ای بی‌لف و بی‌هاوتا ده‌س پیی ده‌کاوه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه. وزه‌و ده‌سه‌لاتی خو‌ی له‌نوسینی ده‌قی پر و چرپه‌شیاوی نیشانی داوه‌که‌ده‌لی:

حمد و سپاس، خدایی را سزا است که نژاد و نمیرد، باقی است و فنا نمی‌پذیرد، خلّاقی که در پاکی ذاتش بی‌هه‌متا است، رزّاقی که در جمیع صفات یگانه و ته‌نها است؛... درود بی‌قیاس بر نخستین نتیجه‌ی قلم قدرت، دوده‌ی دودمان رسالت، باعث ایجاد کونین و شهبوار عرصه‌ی ثقلین؛ جنابی که اگر منظور از وجود او نبودی هیچ وجودی موجود نگشتی...

مهستوره‌خانم هوی ده‌س دانه نووسینی تاریخی کورد، به‌ناوی تاریخی ئه‌کراد، یا تاریخی ئه‌رده‌لان، ئاوا‌باس ده‌کاوه‌لی؛ فره‌حه‌زم له‌خویندنه‌وه‌ی کتیب بوو، تاروژی چاوم به‌میژوی کوردان، کهوت و دوا‌ی خویندنه‌وه و ورد بوونه، زانیم، میژوی کوردستان ناته‌واو ماوه‌و به‌پیوستم زانی، ئه‌وانه‌ی، ماون و نه‌نووسراون، به‌وردی به‌یانی بکه‌م و بیان نووسم و به‌ناوی تاریخ - ی ئه‌کراد، بیخه‌مه‌به‌رده‌س کورد و کوردستانیان. مهستوره‌خانم له‌کتیبی مه‌جمه‌عولئوده‌با، فره‌به‌قه‌درو ریژه‌وه‌قه‌سی له‌مه‌ولانا خالیدشاره‌زوری نوسخه‌ی نایغه و نوسخه‌ی جامیعه، کردوه.

له سالی ۱۹۹۰ ز - ئوگینا واسیلی ئانا، ئەم تاریخی بەروسی تەرجمە کردووە و سەرەتایی دورو دریزی له سەر نووسیوه، له بابەت ژبانی مهستوره و تەرجمەمی یه کسەد شیعر، که وتویەتی: بۆی ئه وکارەم کردووە، تا خویته رانی روس زمان، به پله و پایە ی زانست و ئەدەبی ئەو ناسیاوین.

مهستوره خانم بیجگه له تاریخ - ی ئە کرا، مه جمه عولئوده باو سی پاره یه کیشی له ئەقیده و شەریعت ۱۵، له سالی ۱۲۵۵ تا ۱۳۶۲ مانگی، نووسیوه وله سەر چاوه یی فره گرینگی فیهی که لکی وەر گربووه، وە ک کتیبی توحفە ی کوری حەجەر، کتیبی وزوجی عەللامه، مه لا ئەبویه کر موسەنیف چۆری و کتیبی نیهایە ی ره مه لی، ئەو هەش خۆی دەسلاتی مهستوره خانم له زانایی، زانینه کانی ئیسلامی نیشان دەدا، ئەو خاتونە هەروا، ئاگای له فیهی حەنەفی هەبووه و له بەشی که لامی ئەو کتیبە دینی یه که نووسیویه تی، له کتیبە که لامی یه کانی وە ک: وە سیله و ئەقیده ی مه رزیه ی حە کیم مه وله وی کورد، که لکی وەر گرتووه، ئەو یه که ئەوسی پاره دینی یه، ئەبی ناوی بنین ئەقیده و ئە حکام. ئەم سی پاره دوکتور عەبدو للاً مه ردۆخ به ناوی عەقاید (له سوئید) له سالی ۱۹۹۸ ز - له چاپی داوه، که نیشانه ی ئاگاداری و وردو قوولی مهستوره خانمه له مه بهستی شەری و دینی. و عیلمی که لام؛ مرۆ به خویندنه وه ی ئەم سی پاره، په ی به که سایه تی ناینی ئەم خاتونە ده با که چهنده له شەریعه تدا زانا و له کارزان و پر عیلم بووه. به لام به داخه وه، هەم میژوه که ی و هەم شەریعه ته ی که ی به پارس ی نووسیوه که ده کرا به کوردی بیان نوی. - کتیبی ئەقیده و ئە حکام له ۳ باب دایه، له بابی یه که م دا له بابەت ئەقیده و ئوصولی دین له روانگای ئیمام شافعی یه وه و هەروا به مه بهستی ئیمامهت له مه زه بهی جه عفەری قسه ی کردووه. له بابی ۲ دا له بابەت فروعی دین له ۳ وەرزو کژدا قسه ی کردووه. کژی ۱ له بابەت ته هارەت - کژی ۲ له بابەت شەرت و شرو تی ده سنو یژ - کژی ۳ له بابەت ئەرکانی نو یژ، دایه له بابەت حوکمی ده نو یژ له بیرو باوه ری ئیمام محە مه د غە زالی و شیخی به هائی که لکی وەر گرتووه. دیاره له بابەت روژو، زه کات،

حه ج، جيهاد، غوسل، غوسلی مردو، چونی ژنان بوّ حه ج و ئه و مه به ستانه ی بوژنن فره جوان قسه ی کردوه و له بابه ت زه کات له بیرورای مه لا ئه بوبه کر موسه نیف چوژی به تاییه ت، له بابه ت زه کات دان له بابه ت (تو) که زه کاتی لی ده که وی به ئاشکرا دیاره، که لکی وه رگر تووه.

مهستوره خانم نادره ی دهوران و خووش خه ت بووه و خه تی نهسته علیق، نه سخ، سولس، ريقاع و شکهسته، وه ستاو به قسه ی میرزا عه بدوللا ره ونه ق خیوی حه ديقه ی ئه مانه للاهی له خووش نووسیندا، ماموستا بووه

ای گشته مئل به خوش نویسی ز نخست مفتاح خزاین هنر، خامه ی تست ناکرده خدا لوح و قلم را بنیاد ننوشته کسی شکسته را چون تو درست میرزا عه لی ئه کبه ر، ناموزای مهستوره خانم، مهستوره ی له خوشخه تی دا به میر عیماد قه زویتی و له په خشان نووسیدا، به کوری عوبیاد، ناو بردوه. مهستوره خانم ژنی زانا، پاکداوین، شهر عزان، میروزان، خوو ئاکارچاک، ههروه کو خویشی به شاعر ده لی:

من آن زنم که به مُلکِ عفاف صدر گزینم

ز خیل پردگیان، نیست در زمانه قرینم
به زیر مقنعه، مرا سری است لایق افسر
ولی چه سود، که دوران، نموده خوار، چینم
مرا ز مُلک سلیمان بسی است ننگ، همیدون
که هست کشور عفت همه به زیر نگینم
به معشر نسوان، مرسیاس و حمد خدا را

همی سزد که بگویم منم که فخر زمینم

(دیوانی مهستوره په ره ی ۱۲۸)

بی گومان ناوی ماه شهره فخانم ناودار به کوردستانی، له میرووی ویره و ویره وانی
ئیران و کوردستاندا هه میسه، ده دره و شیته وه و تیشک و تریژ ده هاویژی و به قسه ی

ئوگیناواسیلی ئانا، له نیو خێله کانی ناوچهی روژ هه لاتی نافین و نیزیك ژنی تر، ههروه ك مه ستوره كه هه م شاعیری به تواناو هه م میژوزان و میژونوسی به دهسه لات، بی، سه ری هه لئه داوه. به راستی له سه دهی نوژدهی ۱۵ ژنی روناك بی ری وه كو مه ستوره، له دایك نه بووه و به قسه ی كاك نه ییوب گازه رانی: «مه ستوره خانم کوردستانی له بهر لایهن و باری سیاسی، عیلمی، ئه ده بی، فیهی و هونه ری یه كه ی، له كه سایه تی یه؛ مه تره حه كانی یه كه می سه دهی نوژده یه، له كوردستان دا، له به شی روژ هه لاتی كورده واریدا. (پروانته و تاری جیی نشینی ئه نجومه نی ئاسار و مه فاخیری فه ره هنگی ئیران، محمه د ره زانه سیری، به فارسی له سه ر ژیان و خزمه ته كانی عیلمی و فه ره هنگی شاعیری تاریخ زانی ناوداری كورد، مه ستوره خانمی كوردستانی: ماهشه ره ف، تاران، خه رمانانی سالی ۱۳۸۵).

میژو نووسانی شیعو ئه ده بی كوردی، لایان وایه یه كه مین شیعو هونه بیژی كورد، پیرشالیاری یه كه م رابه ری ئاینی زه رده شتی كوری جاماسب - ی كورده، كه كتیبی ماریفه تو پیرشالیاری داناوه كه له سه ده ی یه كه می مانگیدا ژیاوه و شیعه ده بین و ده هه جایه كانی خوئی به كوردی گورانی كوڤ، هوندوته وه، له بابته زمان ناسی بن زاری هه ورامانی یا گورانی كه خوئی شاخه یه كه، له زاراوه ی زازا - گوران، كه یه كی له ۴ زاراوه ی بنه رته تی زمانی كوردی یه و ۳ زاراوه كه ی تر بریه تین له كورمانجی ژورو، كورمانجی نافین: سو رانی و كوردی باشوری: كه له هوری، له كی و... له كوئه وه شاعیرانی كورد، هه ندی له هونه ی خوئیان به زاراوه ی گورانی - كه زمانی ده قی دینی یارسان (یاری ئه هلی حه ق) ه - هوندویانه ته وه، ئه میرانی ئه رده لانیش كه دوریه كه له سه ره تاوه ئه هلی حه ق بوین (وله سالانی ۱۸۲۰ز - والی و بنه ماله ی ئه رده لان شیعه گه ریان قه بول كرده، به تایهت كه خان ئه حمه دخان له ئاخری سه ده ی شازده خوشکی شاعه بیاسی صه فه وی كوردی خائین به كوردی، بو خوئی ماره كرد، هه رخان ئه حمه دخانیش بوو كه ره واندز، عیمادیه، كوئی و حه ریری له سه ره تای ده یه ۱۶۰۰ ز - گرت و به پاداشی ئه و خزمه ته، به شاعه بیاسی صه فه وی، حوكومه تی كوردستانی پیدرا

(والیه کانی ئه‌رده‌لان نوسراوی واسیلی نیکیتین په‌ره‌ی ۸۰ و ۸۲ نه‌قل له په‌ره‌ی ۸۶ و ۹۳ و ۱۵۵ ی کتیبی تاریخی مه‌عاسر - ی کورد، نوسراوی دیوید مه‌ک داویلی و، ته‌رجه‌مه‌ی ئیبراهیم یونسی چاپی ۱۳۸۰ ی هه‌تاوی تاران)، حاکمانی (ئه‌رده‌لان، زاراوه‌ی هه‌ورامانی یان کردوته، زمانی فه‌رمی و باوی ده‌رباری حوکومه‌تی خو‌یان، دیاره‌ والیانی ئه‌رده‌لان له سه‌ده‌ی ۱۲ و ۱۳ ی مانگی رو‌حی تازه‌یان به شیعرو ئه‌ده‌بی هه‌ورامانی داوه و په‌ره‌یان فره‌ پیداووه و که‌سانی وه‌ک: بیسارانی که‌له ۱۷۶۰ ز - وه‌فاتی کردوه و هه‌ندی ۱۰۵۲ - ۱۱۱۳ ی مانگی و هه‌ندی دیکه ۱۶۵۰ زو ۱۷۰۶ ز - یان بو‌بیسارانی، نوسیوه و هه‌ندی ده‌لین له ۱۰۹۰ مانگی ژیاوه)، میرزا شه‌فیع کولیایی (۱۲۳۸ - ۱۱۶۹)، حه‌کیم مه‌وله‌وی کورد (۱۳۰۰ - ۱۲۳۹)، خوسره‌وخانی ناکام (۱۲۴۹ - ۱۲۲۰)، مه‌ستوره‌خانم کوردستانی (۱۲۶۴ - ۱۲۲۰ مانگی)، ره‌زاقولبخان غولامشاخان (۱۳۴۱ - ۱۲۸۴)، وه‌لی دیوانه، خانای قوبادی^(۱) له باسی

۱ - که‌خانای قوبادی به‌زمانی کوردی فه‌خروشانازی کردوه و زمانی کوردی به‌سه‌رزمانی پارسیدا، ته‌رجیع داوه که‌ فه‌رمویه‌تی: هه‌رچه‌ند مه‌واچان فارسی شه‌که‌ره‌ن - کوردی جه‌ فارسی به‌ل شیرین ته‌ره‌ن. - دیاره‌ به‌ر له ئیسلام زمانی کوردی ماد له فه‌راغه‌نه‌وه (کاشغهر) تاگانا (له مه‌دیته‌رانه‌وه تاچین) خه‌لکی له و ناوه‌ ناوه، به‌ زمانی کوردی ماد، ناسیاو بوون، به‌ تایبه‌ت له کاتی هیرشی ئیسکه‌نده‌ردا، زمانی کوردی: گوئی، گوژنی، ئورارتو، هوری، لولویی، کاسی، سکایی ماننایی، ساسانی نایری، کاردوخ، سوپارو، مادا کوری یافسی کوری نوح پیغه‌مبه‌ره‌ کوری خه‌لدون له میژوی به‌په‌ردا، بادینانی، به‌تیره‌ی بادین کورد، ناو بردوه که‌له‌ جزیره و عیمادیه حوکومه‌تیان کردوه. لولو له تیره‌ی ئارارات که‌ ۳۷ سه‌ده، به‌ر له دایک بونی عیسا، که‌هیمان ده‌وله‌تی جه‌مشید - ی کورد، ساز نه‌درابو، له ئیوان کرماشانه‌وه تا به‌ غدایان به‌ ده‌س بووه و له گه‌ل ئارامسین کوری سارگونی شای ئاکادی، شه‌ریان بووه و شکاوه و پاشای کوردان ناوی (ساتون) و دوه‌میان (لاسیراب) بووه، - ماد، باوی سه‌رزاری خه‌لک بووه و ده‌رسی پیی خو‌یندراوه، له زه‌مانی زنجیره‌ی ساسانیان زمانی باو، زمانی ئاو‌یستایی کوردی بووه و

→ له سه‌رده‌می هه‌یرشی عه‌ره‌ب بو سه‌ر کوردستان، شایه رو خوویژی کورد له گوشت و برین، تالان، به‌دیل گرتنی ژن، پیاو، کچ و کوری کورد، وه‌له‌سته‌می هه‌یرشکاران، خه‌به‌ری داوه و دو‌عاو نزاى بردۆته، به‌ر خوا و هاواری له خوا کردوه و ده‌لی:

هوژموزگان رمان ئاتران کوژان ویشان شارده‌وه گه‌وره‌ی گه‌وره‌کان

وه‌میژی گوزیده‌ش ئه‌م شیعره ده‌گیریه‌وه که له و سه‌رده‌مه که سپای عومه‌ری بئی خه‌تتاب ده‌وری شاری قه‌زوین یان دابوو، به‌خه‌لکی ئه‌ویان وتبو، وه‌رن موسولمان بن و جزیه‌مان بده‌نی، ئیترکارمان پیمان نیه، خه‌لکه که یش له وه‌لامدا، به‌وانیان وتبو: «نه‌ موسلمان بیه، نه‌گزیه‌ دیم، بشه‌ن ئۆمه‌ که شه‌ن که یمه‌ به‌ ره‌هیم» که به‌ زاراوه‌ی پاله‌وی گوژانی کوردی یه. جا هه‌ر له به‌رئه‌وه‌یه‌ خانای قویادی ده‌لی له و سه‌رده‌مه‌ی که من شیعرم و تووه و دیوانی شیرین و خوسره‌وم به‌ زمانی کوردی له ۱۱۵۳ مانگی داناوه له سه‌رتاسه‌ری کوردستان له حوجره‌ی فه‌قی یان و له‌ فیزگه‌ی مه‌لای مزگه‌وتان، زمانی کوردی ته‌دریس کراوه و ده‌قه‌ عه‌ریبه‌ کانیس به‌ کوردی بوژانینخوزان به‌یان کراوه. دیاره هه‌ر له به‌شی له کوردستان، که سانی دیکه‌ی وه‌ک: سه‌یدی هه‌ورامی، مه‌لا ئه‌بولقاسمی لور ناودار به‌ مه‌لا په‌ریشان که له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۸ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نو‌ی مانگی له ژیاندا بووه، عه‌لامه‌ غولامه‌زا ئه‌رکه‌وازی که تا نافینی سه‌ده‌ی ۱۳ مانگی له ژیاندا بووه، یا نوشاد لورستانی له تایفه‌ی ته‌رها که شیعی دارجه‌نگه‌ی به‌ شیوه، موناژه‌ره، هه‌روه‌کو داره‌ ئاسوریک به‌ کوردی و له‌کی هۆندوته‌وه که ده‌لی:

(هامسه‌ران وه‌ختی، هامسه‌ران وه‌ختی ژ روژان، روژی، ژوه‌قتان وه‌قتی) مه‌لا مه‌نوجیه‌ر کولیوه‌ند، که له نافینی سه‌ده‌ی ۱۲ له ژیاندا بووه، کو‌ماسی: سه‌ید ئه‌حمه‌د به‌گ له ۱۲۱۰ له دایک بووه و له ۱۲۹۴ مانگی مردوه، سه‌ره‌ه‌نگ ئه‌لماسخان که نو‌له‌یی که له نیوه‌ی ۲ی سه‌ده‌ی ۱۲ له ژیان دابوو، تورکه‌میره، میرزا ئه‌ولقادر پاوه‌یی، میرنه‌و روژ لورستانی، مه‌لا روسته‌م ئیلامی، مه‌لا حه‌ق عه‌لی سیاپۆش، که فه‌ره‌ه‌نگ و واژه‌نامه‌ی به‌ زاراوه‌ی له‌کی داناوه، مه‌جزوب، بولبول، جانه‌وه‌ر، داخی، مه‌حروم، مه‌لا نیزام، خه‌سته، مه‌ولانا ده‌ردین، یوسف باسکه، میرزا شه‌فیع کولیایی که له سالی ۱۲۰۶ مانگیدا مردوه و میرزا شه‌فیع جامه‌ریزی له نافینی

→ سه دهی ۱۳ له ژياندا بووه و ميرزا شه فېع پاوهیي که له سالی ۱۲۰۰ مانگی له دايک بووه و له ۱۲۵۲ی مانگی مردوه و مه لا عيسا جوانرویی ماموستای حه کيم مه وله وی کورد، که له نافینی سه دهی سیزده مردوه. سهی سالهی ماهی دهشتی، سهی یاقوۆ...؛ که: به زاراوهی گورانی یا که لهووری شیعریان داناوه، - وه دیاره، له به را بابه تاهیری لور، دیوانی شیعری به کوردی داناوه. به لام نازیزان باشه بزاین ئینوخه لدون له سه زانایی و خزمه تی نه ته وهی کورد، به زمانی عه ره بی شایه دی داوه و نوسیویه تی: «... بنچینه ی پیگه ی زاین و نه ده بی عه ره بی ۴ کتیبه - ۲ له وانه کورد نویونی - ۱ - نه د بولکاتب نوسراوی کوری قوته به ی دینه وه ری کوردی لای کرماشانه - ۲ - نه وادر یا ئهل ئیمالی نوسراوی نه بو عه لی قالی دیار به کری کورد - ه. (بروانه په ره ی ۱۱۷۵ موقه ده مه ی ئینوخه لدون له باسی نه ده ب و زماندا). ئیمام موحه مه د غه زالی فه رمویه تی: دینی ئیسلام له سه ر ۴ ستون، ویستاره، که سی له وانه، زاناو، و عوله مای کوردن، زانایانی دینه وه ری لای کرماشان، ئامید: دیار به کر و شاره زور (: هه له بجه، هه له بجه ی سوتاو، هیرو شیمای کوردستان)، که نه گه ر خوازانایان و عوله مای نه و سی ناوچه کوردنشینانه ی به ئیسلام نه دابا، دینی ئیسلام ئاوا فه وام و ده وامی نه ده بوو. دیاره شادی به ی ئینوخه لدون و ئیمام غه زالی بو خزمه تی کورد، به زمان و نه ده ب و فه ره ننگ و ئیسلام فره گرینگه و نیشانه ی روشدی کورده، تویر بکه وه که نه م زانا کوردانه چیها نور نه فشانی یان کردوه و خزمه تیان به زمان و نه ده بی عه ره بی کردوه، ئینوخه له کان، نه بو فیدا ئه بیوی، نه بو حه نیغه دینه وه ری محیدینی خه لاتی، خازینی، عه بدوسه لام ماردینی، مه لا عه بدوره حیم بارزانی ناو دار به عیراقی، ئینو جنی عوسمان نه بو فه تح، ئینو گه چ، نه بوسعودی ئامیدی که سولتان بایه زیدی عوسمانی ۲ جار جایزه ی به ته فسیره که ی داوه. ئینی ره سول زه کی سابلاغی، قازی قوزات که ماله دین هه ولیری نه وه زای ئینو مه نه، شیخی ئیشراق، سوهره وه ردی یه کان، ئینو حاجب شاره زوری، شاره زوریه کان، دینه وه ری یه کان، ئینو حاج، ئینو سه لاح، هه ر ۳ ئینو نه سیره کان، ئینو سیرینی باله کی خه لکی به ره سیرین، ئینو ئاده م، مه لا عه بدوللا بیتهوشی، مه لا نه بو به کر موسه نیف چوړی، مه لا جامی، زره کلی، نه حمه د شه وقی، نه حمه د صراف، محه مه د کورد عه لی، عه بیاس عه قاد، مه حمود عه قاد، مه حمود ته یمور، عایشه ته یمور، عه بدولباسیت،

→ چه زره تی کا ک ئه حمده شیخ سلیمانی که به داخه وه مه کتوباته که ی به کوردی نه نویسه و به فارسی نویسه تی، یا محمه د قازی له م سالانه ی دوایی دا له تاران ئه وه همو وه کتیبه ی به فارسی ته رجه مه کرده و ئیستایش: (۸ ° ۲۰ ز) قه له م به دهسانی کورد، له م دیو به فارسی ته رجه مه ده که ن یا ده نوسن، ئه گهر ئه م قه له م به دهسانه، ئه ونه له گه ل زمانه، زگما که کوردی به که ی خویان، نه بان و نامو و خونه گر، نه بوایی و لانی که م چه ن کتیبیشیان به زمانی شیرینی کوردی بنوسییا، که زمانی کوردی هونه ره و نه وان، له وه هونه ره، دوره پریز بوون و بنه یان بو خویان نه کرده که چی سه ره یان بو لاوه کی کرده، بوئی، ده لێن: تانیستا، کورد، هه رچی کرده، بو بیگانه ی کرده، ته نانه ت له سه ر باسی: (بین، هیجا، له ت، سیلاب و سړیچکا و مه قته عی واژه) له زمانی عه ره بی فره کاریان کرده و نه وان یان دیاری کرده، که له زمانی شیرینی کوردیدا، ئه گهر ۲ حه رف: (پیت) و به ک بین بن - ۱ - (چر، پر، بر، چوو، مو، شو، توو، دو، هو، مس، کز، مز، دژ، دش، مر) - ۲ - (سی حه رف بن، سی پیتی وه ک (داو، راو، چاو، خاو) - ۳ - (۲ بین و ۴ حه رف بن وه ک (باوک، با + وک - مامز، ما + مز، نه خوش: (نه + خوش - ۴ - پینج حه رفی بن وه ک: (هاوار، ها + وار ۶ - شه ش حه رفی بن وک: (ههنجیر: هه ن + جیر و... - سی بین و حه وت پیتی بن وه ک: (شاره زور، (شا + ره + زور)، هه شت پیتی بن وه ک: هه ورامان (هه و + را + مان) به لێ له بهر ئه وه ی قه له م به دهسانی کورد، ئاو ریکی ئه و تو یان له زمانی شیرینی کوردی نه داوه ته وه یا ئه گهر ئاو ریشیان، دایته وه، به داخه وه به چه ن زاراوه ی لیک گیا، بووه، (زاراوه بیژیان کرده) بو نمونه له بیسارانیه وه بیگه تا ناخرین شاعیرانی که به شیوگورانی شیعیان و تووه که له بهرا ناومان بردون به شیوه گورانی هونه و شیعیان و تووه - ۲ - له به شی با کوری کوردستان که سانی وه ک عه لی حه ریری، مه لای جزیری، فه قی ته یران، حه کیم ئه حمده د خانی جگه ر خوین. قه در ی جان، مه لای با ته، ناله ند، مه لا مه حمود بایه زیدی، سه بری بو تان که فه رمویه تی: (ده وله مه نده زمانی کوردی / ساف و ره وان، هه رما وه زمانی کوردی) به شیوه زاری کورمانجی با کوری شیعیان و تووه - ۳ - حاجی قادری کوی، نالی، سالم، مه حوی، ناری، بیکه س، تاهیره گ، ئه حمده موختار جاف، وه فایی، خه لیفه به ها، ئه ده ب، ئه دبیبی، فیدایی، خه مین، ئاویر، سه بید قادر سیاده ت، سه یقولقوزات، هه ژار، هیدی و هیمن و... به

له دایک بوون و مردنی مهستوره خانمی کوردستانی جیاوازی بیرورا ههیه، ههندی

→ زاراوهی کورمانجی شیوه سوّرانی شیعیان و تووه (سی زاراوهی لیک جیا) که چی فارسه کان، ته نانهت، کورده کان که به فارسی شیعیان و تووه، کهسانی وه ک: نیزامی گه نجه وی، که فه مویه تی:

(من آن کُردزاده له شکریم کز نیاکان خود گوهریم)
به سامی کورد، لوکه ری، شیخی مه غربیی مه لا محمه د شیرین، که له په سنی ئه بولو ه فای کورد، ده فه رمی:

(این کُردی پریچهره ندانم که چه کرده است)

کز جمله خوبان جهان گوی ببرده است).
هومامی ته ورپیری کورد و... که به فارسی شیعیان و تووه له باقی شیعر و پژه فارسه کان جیا نیه و یه ک ده گرنه وه، که چی من (شه پۆل) که له تاران له زانکو، دهرس به زانینخوازان - ی ئه رده کانی و ئه وانه، ده لیم کاتی به زاراوهی خویان قسه یان ده کرد، که س له قسه کردنه که یان حالی ئه ده بون و له وان تی نه ده گه یی. جامن لام وایه، هه رله بهر ئه ویه کورد، ناته بایه و به زاراوهی جیا جیا ییش شیعر و هوته یان و تووه و ئیستایش قه له م به ده سانی کورد، له م دیو هه ر به عه ره بی و تورکی و پارسی ده نوسن و شت ته رجه مه، ده که ن، هه تیوه کانی ئه تا تورکی که ونه وه سمانی و فارسی کوته بن ده سی ئورارتو و کوپرتی. و ماد و مانناو عه ره بی به رمنه تی کورد (که ئه گه ره صه لاهه دین ئه ییوبی زه رزاری نه بوایی، ناوه عه ره بیه کان ده بووه سه رکیس، مارشه معون، مه قوقس و...) زمانی کوردی (زمانی سولتان صه لاهه دین، ئه بولو ه فای کورد که کهسانی وه ک حافز شیرازی و حه کیم سه نایی مریدی بون که حه کیم سه نایی ده لی: (قهرنها باید که از پشت آدم نطفه یی

بوالوفای کُرد گردد یا شود ویس اندر قرن)
و زه بینه دینی ئامیدی که ۶۰۰ سال بهرله لوئی برایی فه رانسه وی خه تی باریزه ی بو نابینایان داهیناوه) قه ده غه و مه نه ده که ن، ئه ی هاوار چیه؟ چی قه و ماوه، بوچی تورک و فارس و عه ره ب نایه لن رو له ی کورد، نازاد و سه ره به خوئی و ده وله تی ته بیته به کورد و کوردستان ساز بدری.

كه س له دايك بوني به ۱۲۲۰ مانگي و ۱۸۰۵ زوهه ندي تر به ۱۲۶۴ مانگي و ۱۸۴۷ زاييني نوسيوه و رايشيان گه ياندوه (۴۴ تا ۴۲) سال ژياوه و خوسره و خاني ناكامي مي ردي مهستوره خانمي كوردستاني كه له ۱۲۵۰ مانگيدا مردوه، به تالترين سالي ژيان بو مهستوره خانم، دانراوه. نه مه پيش چهن شيعري مهستوره خانم كوردستاني

به زماني كوردی:

شيعر

حه يف نهن چون تو، هيچ شه هبازي
شوخ مه هره شي، ئالوده ي نازي
به ك جيهت جه عه پيش عيشه رت جيا بو
په يوه سته نه وقات، به رگش سيا بو
جه هاني به كسه رج غم مه شعوفه ن
خورشيدى چون تو دايم كسوفه ن
هيچ رهنگي نيين جه مهستوره وه
زينهت ها به رهنگ سپي و سووره وه
ئه ر سه د موله ققهب به مهستوره ني
تو زيباي ديباي سپي و سووره ني

هونه!

روله جوانه كه ي مه ليه ندي سته
خه مي خه لكه كه ت دياره هي منه

*

رووته كه رووته يا شه به قى مانگي ئاسمان
قه ددى خه رامى تويه يا سه روى بووستان

*